

HASB'IAL

"İZMİR ATATÜRK LİSESİNİN SESİ"

"Ben aşk nedir bilmem. Eski kafalıyım. Bir seni bilirim. Bir de adın geçince sıkışan kalbimi."

-Attilâ İlhan

ŞUBAT 2025
SAYI 5

HASB'IAL EKİBİ

YÖNETİM EKİBİMİZ

Elif GÜZELYÜZ
Elena Sebile ARSLAN
Elif AÇIKGÖZ
Zübeyde OĞUZALP

YAZAR EKİBİMİZ

Elif AÇIKGÖZ
Berra İkbal ÇETİN
Ceylin KARABIYIK
Doğa BİLDİRİCİ
Zeynep İclal KIR
Elif Gökçe YÜZÜK
Yağmur OVACIKLI
Azra KIYBAR
Ayşe Ece MURAT

GRAFİK TASARIM EKİBİMİZ

Elif GÜZELYÜZ
Elena Sebile ARSLAN
Zeynep Azra Dikkan
Nehir YILMAZ
Defne ALTINAY
Ekin NALBANTOĞLU
Şeref Görkem ŞENCAN

RÖPORTAJ EKİBİMİZ

Zübeyde OĞUZALP
Emine Cemre TAŞÇI
Demir ÖZTÜRK
Gülin ACET
Güneş Ece TOPGÜL
Beril BAL
Defne Su DOKSÖZ

EDİTÖR EKİBİMİZ

Güneş Ece TOPGÜL
İbrahim ŞEN

DANIŞMANI ÖĞRETMENİMİZ

Semra MANSUROĞLU

Sahibi:

İzmir Atatürk Lisesi adına
Dr. Yasin Hiçyılmaz
Okul Müdürü

Okul müdürlüğünün 23/05/2022 tarih, E-88077270-824.01.01-50087807 sayılı beyannamesine istinaden İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Yayın Suçları Soruşturma Bürosu'nun 24/05/2022 tarih ve 2022/11 sayılı yazısıyla 5187 sayılı Basın Kanunu'nun 7. maddesi gereğince Alındı Belgesi verilmiştir.

İletişim:

Web:izmirataturklisesi.meb.k12.tr
hasbialdersisi@gmail.com

ÖN SÖZ

Değerli Okuyucu,

Sizlere İzmir Atatürk Lisesinin sesi "Hasb'İAL" in beşinci sayısını sunmaktan büyük bir mutluluk ve iftihar duymaktayız. Okuduğunuz her bir satırdan keyif almanızı, yüzünüzde bir tebessüm oluşturmayı ve Hasb'İAL ekibi olarak hepinizin gözü ve kulağı olabilmeyi umuyoruz.

Dergimizin şubat sayısı "sevgi" teması çevresinde oluşturulmuştur. Bu sayıda okulumuzun değerli öğretmenleri Nilüfer Uzel Kaya, Seyhan Kaya ve Oya Erkal; okulumuz eski mezunu Bülent Bulut; okulumuz yeni mezunu İpek Aydın; Vakıf Başkanımız İhsan Tutum ile röportajlar yapılmıştır. Bu ay, röportajların yanında "Ayın Gündemi, Hasb'İAL'den Öneriler, Atatürk ve Amasya, Edebiyat, Hayvanların Sevgilerini Gösterme Şekli, Ayın Yarışması ve Hasb'İAL'den Test" bölümlerini bulacaksınız.

Arkadaşlarımızın emekleri, yaratıcılıkları, girişimci ruhları ve öğretmenlerimizin emek ve katkıları ile tamamlanan dergimizin sizler için yararlı bilgiler içerdiğini ve okulumuzda gerçekleşen her türlü aktiviteden dergimiz aracılığıyla haberdar olacağınızı bildirmekten onur duyuyoruz. Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün izinden gittiğimiz dergimizin okulumuzun objektif bilgi kaynağı olacağının teminatını sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz.

Şubat sayımızda bizlerle röportaj yapmayı kabul ettikleri için mezunlarımız Bülent Bulut ve İpek Aydın'a; okulumuzun değerli öğretmenleri Nilüfer Uzel Kaya, Seyhan Kaya ve Oya Erkal'a; Vakıf Başkanımız İhsan Tutum'a en içten teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Dergimizde fotoğraflayan, tasarlayan, yazan, çizen tüm dostlarımıza ellerinden gelenin en iyisini yaptıkları için; bu süreçte hep yanımızda olan, bize her türlü desteği veren değerli Edebiyat Öğretmenimiz Semra Mansuroğlu'na emekleri için teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Dergimizin şubat sayısını keyifle okumanız dileğiyle...

İÇERİK

01

Sevgi Nedir?

02

Ayın Gündemi

08

Ayın Mezununu ile Hasb'AL

10

Edebiyat

12

Ayın Öğretmeni ile Hasb'AL

14

Ayın Şehri ve Atatürk'ten Anı

16

İpek Aydın ile Hasb'AL

18

Hasb'AL Ekibinden Şubat Ayı Önerileri

20

İhsan Tutum ile Müze Hakkında Hasb'AL

24

Doğada Sevgi

26

Nilüfer Kaya ve Seyhan Kaya ile Hasb'AL

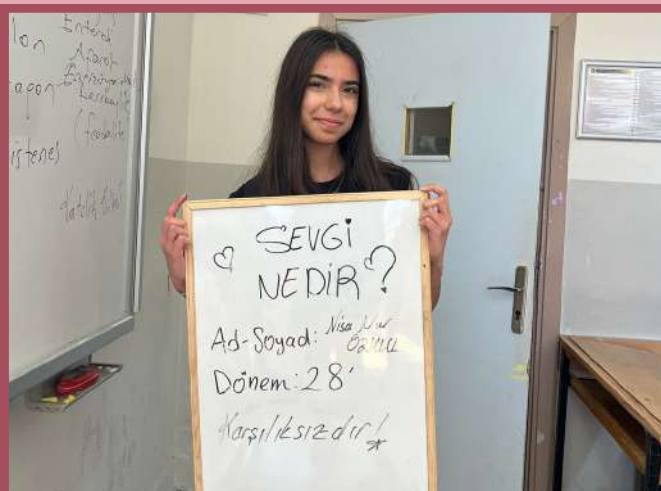
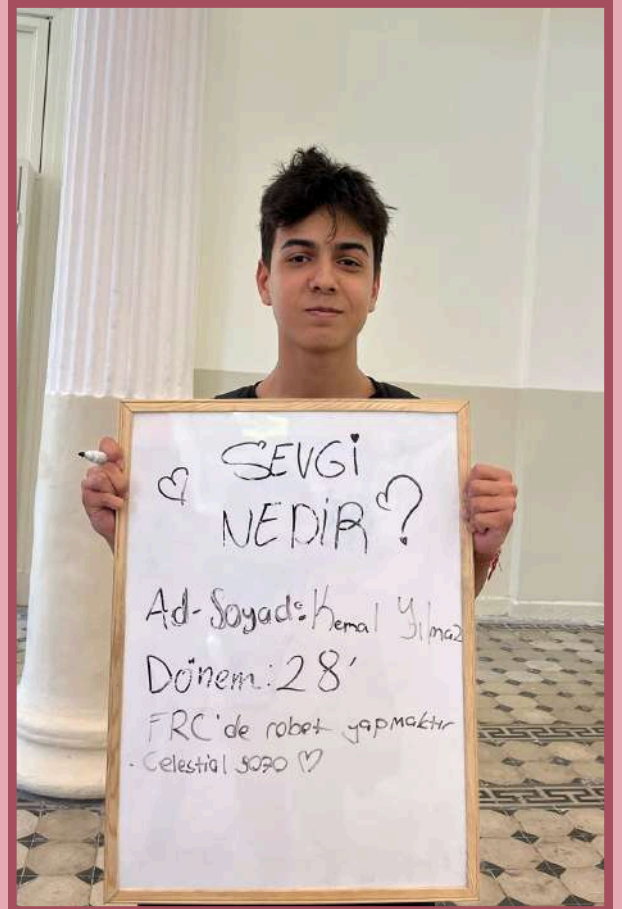

29

Ayın Yarışmasının Kazananı ve Hasb'AL'dan Testler

SEVGİ NEDİR?

Ayın Gündemi

Şubat

HASB'İAL

2025

İEÜ REKTÖRÜ

İzmir Ekonomi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Y. Hakan Abacıoğlu ve Okul Müdürümüz Dr. Yasin Hiçyılmaz bir protokol amacıyla bir araya gelmişlerdir. Bilimsel ve sosyal iş birliği protokolü imzalanmıştır. Prof. Dr. Y. Hakan Abacıoğlu, İzmir Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı ile de bir protokol imzalamıştır. Aynı zamanda Sayın Rektör okulumuz öğrencilerine konferans salonumuzda "Dijital Çağda Üniversiteler" konulu bir konuşma yapmıştır. Kendilerine teşekkürlerimizi sunuyoruz.

YEŞİLLENDİRME ÇALIŞMASI

Doğayla öğrencilerimizin iç içe olmasını isteyen Okul Müdürümüz Dr. Sayın Yasin Hiçyılmaz okulu yeşillendirme çalışması yapmıştır. Müdürümüz yatılı öğrencilerimizle birlikte okulumuzda çam ağaçları dikmiştir. Çevre dostu olan okulumuzda arttırılan yeşil alanlar sayesinde öğrencilerimizin teneffüslerde ve öğle aralarında vakit geçirebileceği doğal ortam sayısı da artmıştır. Okulumuzda yürütülen çevre dostu projeler ve bu gibi etkinlikler öğrencilerimizi geleceğe ve çevreye duyarlı bireyler olarak yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Öğrencilerimizin çevre dostu etkinliklerde yoğun bir şekilde yer alması amacımıza ulaşma umudumuzu arttırmaktadır.

VAKIF
PROTOKOLÜ

Ülkemizin en köklü okullarından olan İzmir Atatürk Lisesi, İzmir Bornova Anadolu Lisesi ve İzmir Karşıyaka Lisesi Eğitim Vakıfları protokol imzalamışlardır. İzmir Karşıyaka Lisesi Eğitim Vakfı (İKLEV) Başkanı Prof. Dr. Sayın Semih Güneş, Bornova Anadolu Lisesi Eğitim Vakfı (BALEV) Başkanı Sayın Serhat Demirel ve İzmir Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı (İZALEV) Başkanı Sayın İhsan Tutum bu protokolü yaparken okullar arası sosyal, kültürel, sportif faaliyetleri artırmayı ve eğitim konusunda iş birliğini geliştirmeyi amaçlamıştır. Ayrıca vakıf üyeleri de protokol imzasına katılmıştır. İmza töreni İAL Eğitim Müzesi'nde gerçekleşmiş, Okul Müdürümüz Dr. Sayın Yasin Hiçyılmaz ve Müdür Başyardımcımız Sayın Z. Benal Hepsöğütü de imza törenine katılmıştır.

ÇİM HOKEYİ

Okulumuzda faaliyet gösteren başarılı spor takımlarından biri olan çim hokeyi takımı; kızlarda İzmir il ikincisi, erkeklerde İzmir il birincisi olmuştur. Bir sonraki adımda Türkiye Şampiyonası Grup Finalleri'ne gitmek vardır. Sporcu öğrencilerimizi ve emeği geçen öğretmenlerimizi kutlar, Türkiye Şampiyonası'ndan başarılarla dönmelerini dileriz.

Okulumuzun en köklü kulüplerinden biri olan MUNIAL Kulübü bu yıl da kulüp danışman öğretmenlerimiz Burcu Gündoğdu, Ö. Güneş Gülgen, Derya Filiz mentörlüğünde; okulumuz öğrencileri Duru Kılıç, Umut Hasbahçeli, Ufuk Tan Akfırat, Can Karadağ, Naz Yeşilkaya yönetiminde ve organizasyondan sorumlu öğrencilerimiz yardımıyla uzun çalışmaların sonunda MUNIAL'25 Konferansı'nı başarılı bir şekilde gerçekleştirmiştir. Okulumuz ve çevre okullardan öğrencilerle gerçekleşen konferans; katılımcılarımızın diplomasiyi, uluslararası ilişkileri ve Birleşmiş Milletler'in işleyişini daha iyi anlamalarına ve güncel yaşanan olaylara hakim olmalarına imkân tanımıştır. Konferansta öğrenciler sadece kendilerini akademik olarak geliştirmekle kalmayıp yeni arkadaşlıklar kurmuş, zamanlarını verimli bir şekilde geçirmişlerdir.

MUNIAL

UNESCO Dünya Miras Listesinde Türkiye

Seda GÖZ
Müze Eğitim Uzmanı

18 Şubat 2025 Salı 20.30

Kültürel Miras Buluşmaları / Çevrimiçi Müze Eğitim Etkinliği

Keşif Atölyeleri Derneği / İzmir Kültür Kurumu

İzmir Somut ve Somut Olmayan Kültürel Miras Örnekleri

UNESCO VE TÜRKİYE

Müze Eğitim Uzmanı Sayın Seda Göz, Liselerde Bilim Uygulamaları Projesi kapsamında öğrencilerimize "Unesco Dünya Miras Listesi"nde Türkiye'de bulunan yerler hakkında aydınlatıcı bilgiler vererek öğrencilerimizin kültürel yönünü geliştirmiştir. Bu etkinliğin gerçekleştirilmesinde bize yardımcı olan Keşif Atölyeleri Derneği'ne ve tüm katılımcılarımıza teşekkür ederiz.

İsviçre'de bulunan Lucerne(Luzern) Üniversitesinden gelen Dr. Murali Krishna Penmetsa, öğrencilerimize konferans vermiştir. Resmi adıyla Universität Luzern, İsviçre'nin en genç üniversitelerinden biri olmasına rağmen akademik olanakları ve araştırma odaklı olmasıyla tanınır. Üniversite; hukuk, iktisat, teoloji, sağlık bilimleri ve tıp, davranış bilimleri ve psikoloji, beşeri ve sosyal bilimler fakültelerini barındırır. Bizimle paylaştığı bilgilerinden dolayı Dr. Murali Krishna Penmetsa'ya teşekkür ederiz.

LUCERNE UNIVERSITY

İTÜ REKTÖRÜ

İstanbul Teknik Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sayın Hasan Mandal okulumuzu ziyaret etmiştir. Okulumuz öğrencileri ve eski mezunlarla buluşmuştur. Okulumuzun mezunları ve öğrencilerine kıymetli bilgi birikimini aktaran Prof. Dr. Sayın Hasan Mandal'a verdiği değerli bilgiler için ve genç beyinleri aydınlattığı ve bu genç beyinlerin yollarını açtığı için teşekkür ederiz.

SINAV KAYGISI KONFERANSI

Konferans salonumuzda 11. sınıf öğrencilerimize yönelik Klinik Psikolog Dr. Metin Olatas tarafından "sınav kaygısı" konulu bir sunum yapılmıştır. Özellikle 11. sınıf gibi, üniversite sınavına gittikçe yaklaşan bir dönemde artan sınav kaygısı öğrencilerin zihnini meşgul etmektedir. Bu konu hakkında öğrencilerimizle sunum aracılığıyla teması geçen Dr. Metin Olatas'a teşekkür ediyoruz.

21 Şubat 2025'te okulumuz 9/B, 10/B ve 11/B öğrencileri, eşlik eden öğretmenleri Abdullah Coşkun, İnyet Otlu, Deniz İlkay Kocabalkan, Sevgi Bezirganoğlu ve Necla Gün ile Fransız Kültür Merkezinde "Mars Express" adlı filmi seyretmişlerdir. Distopik unsurlar yer alan filmde; toplumsal çöküş, insan- makine ilişkisi gibi temalar işlenmiştir. Film özel dedektif Aline Ruby ve eskiden bir insan olan robot arkadaşı Carlos Rivera'nın hikayesini konu alır.

FRANSIZCA FİLM GÖSTERİMİ

3x3 "Basketbol Genç Erkekler A" takımımız İzmir ili okullar arası yarışmada final grubunda 4. olmuşlardır. Okulumuzu il dışında temsil etme hakkına sahip olmuşlardır. Başarılar getirmelerini dileriz. Öğrenci ve öğretmenlerimizi tebrik ediyoruz.

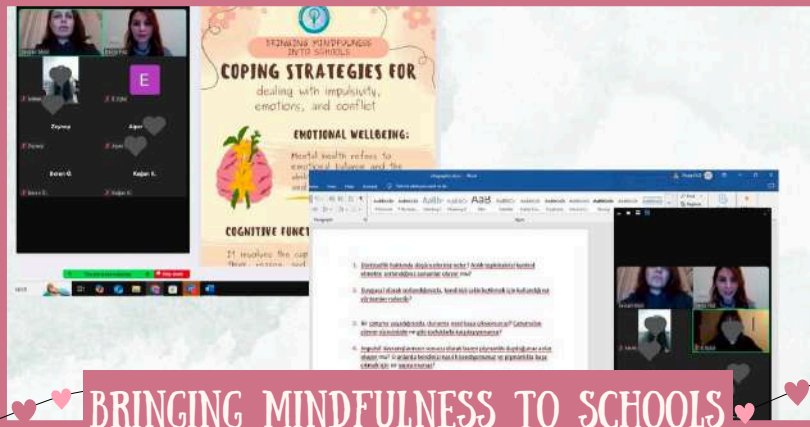
BASKETBOL BAŞARIMIZ

Ege Telgraf gazetesinin yayımladığı adıyla "Birlikte Ördük" imecesi okulumuz Bilinçli Tüketici Kulübü altında çalışmalarını yürütülen bir sosyal sorumluluk projesidir. Kulüp öğrencilerinin öğretmenleriyle birlikte huzurevlerindeki insanlara yardım etmek amacıyla başlattığı proje büyük bir hızla ilerliyor. İmeceye tüm Türkiye'den dahil olanlar tarafından gönderilen 30 ilmekten 30 sıra haroşa örgüyle örülen parçalar huzurevlerinde battaniye olarak yer tutmayı bekliyor. Emeği geçen öğrencilerimiz ve kulüp öğretmenlerimiz Derya Gökçen ve Serpil Baykul'a teşekkür ederiz.

BİRLİKTE ÖRDÜK İMECESİ

BRINGING MINDFULNESS TO SCHOOLS

Okulumuzun İngilizce Öğretmeni Derya Filiz tarafından yürütülen "Bringing Mindfulness Into Schools" projesi, uluslararası bir eTwinning projesidir. Bu proje 2024-2025 eğitim-öğretim yılında, aralık ve mart ayları arasında yürütülecektir. Türkiye ve İtalya'dan toplam altı öğretmen ve onların öğrenci ekipleri projeyi aralıktan beri başarılı bir şekilde yürütmektedir. Proje ortaklarımız ISIS G.V. GRAVINA, İstanbul Atatürk Fen Lisesi, Bilfen Anadolu Lisesi ve Bilfen Fen Lisesidir. Proje ortaklarımızın yardımıyla projemizin aşamalarında kayda değer ilerlemeler kaydettik. Okulumuz projenin tüm aşamalarında öğretmenimiz ve öğrencilerimizin yanındadır.

KIZ FUTBOL TAKIMIMIZ

Okulumuz kız futbol takımı il çapında yeni bir başarıya imza atmıştır. Takım, İzmir üçüncüsü olarak futbol turnuvasını tamamlamıştır. Öğrencilerimizin başarılarının devamını diler, sıkı çalışan öğrencilerimizi ve emeği geçen öğretmenlerimizi içten duygularımızla kutlarız.

Okulumuzun öğrencileri Oğuz Tanrıkulu, Nilay Uysal, Kemal Uçarkaya, H. Meriç Öztürk, Ege Nur Çiftçi ve Işık Öz; 15-16 Şubat tarihinde gerçekleşen Yeşilay Münazara Turnuvası Ege Bölgesi Çevrim İçi Etab'ında okulumuzu en iyi şekilde temsil etmişlerdir. Grup Vaveyla üyeleri Oğuz Tanrıkulu ve Nilay Uysal zorlu ve yoğun geçen iki günlük maç sürecini başarılı bir şekilde tamamlayarak 24-26 Haziran tarihlerinde İstanbul'da gerçekleşecek olan Türkiye Finalleri'ne katılmaya hak kazanmışlardır. Bu başarılarından ötürü öğrencilerimizle gurur duyuyor ve Türkiye Finalleri'nde başarılar diliyoruz.

İzmir Atatürk Lisesi Amgen Biyoteknoloji Deneyimi (ABE) Topluluğu dünya genelinde 16 ülkede 1 milyon öğrenciye ulaşan ABE programının bir parçasıdır. ABE öğrencileri bu projeye katkıda bulunmanın büyük mutluluğunu ve gururunu yaşıyor. Kendilerini kutluyoruz.

AMGEN BİYOTEKNOLOJİ

Okul Müdürümüz. Yasin Hiçyılmaz, Yaşar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Levent Kandiller ile "Bilimsel ve Sosyal İş Birliği Protokolü"nü imzalamıştır. Ayrıca bu üniversite-lise iş birliğinde Yaşar Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Yiğit Kazançoğlu, İşletme Fakültesi Dekanı Dr. Hasan Baklacı ve Müdür Başyardımcımız Benal Hepsöğütü de yer almıştır.

BİLİMSEL VE SOSYAL BİRLİĞİ

AP INTERNATIONAL

Okulumuzun başarılı öğrencilerinden olan Melissa Diana Genceli okulumuzda Advanced Placement (AP) derslerini alarak başarıyla "AP International Diploması"nı almıştır. Okulumuzun gurur kaynaklarından biri olan Melissa'ya üniversite hayatında başarılar diliyoruz.

SPOR BAŞARIMIZ

Okulumuz öğrencilerinden Zeynep Bahar Tunali "Eskrim Genç Kızlar Epe" kategorisinde İzmir 2'ncisi olmuştur. Türkiye Şampiyonası'nda da okulumuzu temsil edecektir. Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

KIZ BADMINTON TAKIMIMIZ

Okulumuz Kız Badminton Takımı Türkiye Şampiyonası grup final maçlarına başlıyor. Takımımız Aralık ayında okullar arası İzmir İl Birinciliği maçlarında rakibini 4-1 yenerek Türkiye Şampiyonası grup birinciliği maçlarına katılmaya hak kazanmıştı. Takımımızı kutlar ve başarılar dileriz. Bu başarıya payı olan öğrencilerimize ve öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

TÜBİTAK

56. TÜBİTAK Lise Öğrencileri Proje Yarışması'nda derece alan meraklı ve araştırmacı öğrencilerimizi sergiledikleri üstün başarıdan dolayı tebrik ederiz. Bu süreçte her daim yanlarında olan danışman öğretmenleri Derya Gökçen'e de verdiği emeklerden ötürü teşekkür ederiz. Öğrencilerimiz cuma günü okulumuzda yapılan törende Okul Müdürümüz Dr. Yasin Hiçyılmaz tarafından takdir edilmiş ve kutlanmıştır. Suna Çelik, kimya alanında 3. olurken Duru Yıldız değerler eğitimi alanında 1. olmuştur.

ECHOSPHERE

Okulumuzun yeni bilim dergisi "ECHOSPHERE" in çıkmasında emeği geçen öğrencilerimizi ve danışman öğretmenleri Gülcan Ergun ile Serap Türkmen'i tebrik eder ve başarılarının devamını dileriz. Öğrencilerimizin bilim merakını ve bu konulardaki araştırmalarını paylaşabilecekleri dergide öğrencilerimize bu tür imkanların sunulması kulumuzdaki bilim çalışmalarının önünü açacağına inanıyoruz.

TENİS TAKIMIMIZ

Okulumuz tenis takımı, Okullar Arası Tenis Turnuvası'nda final grubuna çıkarak 4.lük kupasını almaya hak kazanmıştır. Öğrencilerimiz "Ben sporcunun zeki, çevik ve aynı zamanda ahlaklısını severim." sözünün izinden giderek okulumuzu gururlandırmışlardır. Öğrencilerimizin ve bu yolda onları yalnız bırakmayan öğretmenlerimizin başarılarının devamını dileriz.

MÜNAZARA

Okulumuz Münazara Kulübü düzenledikleri konferansta 9. ve 10. sınıf öğrencilerimize parlamenter münazara eğitimi vermişlerdir. Öğrencilerimizin ufkunu açan konferans için danışman öğretmenleri Semra Mansuroğlu'na ve konferansta emeği geçen öğrencilerimize teşekkür ederiz.

BÜLENT BULUT

-İnşaat Mühendisi, Yazar, Şair
84 MEZUNU

ile hasb'ial

-İlk olarak bize kendinizden bahsedebilir misiniz?

Atatürk Lisesi 84 yılı mezunuyum, İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü 89 yılı mezunuyum. 35 yıldır inşaat mühendisliği yapıyorum ama her zaman için edebî yanım vardı. Devamlı olarak yazıyordum, çiziyordum. Edebiyatta topluma çıkmak sanırım zaman işi, zamanın olması gerekiyordu. Eşim güzel sanatlar mezunu, onun çok teşviki ve desteği oldu. İlkokulda ve ortaokulda kompozisyonum iyiydi, hevesim vardı ama Türkiye'de ne yazık ki geçerli meslekler bizim zamanımızda hep mühendislik, tıp, hukuktu. Onları tercih ettik, severek yapıyoruz tabii. İlk gençlik yıllarımda yazdığım şiirleri eşim topladı ve kitaplaştırdı. Bütün gelirini Atatürk Lisesi öğrencilerine burs olarak verdim, hem dernekte hem vakıftayım, üniversitede okuyanlardan ihtiyacı olan arkadaşlara destek olmaya çalışıyorum. Çünkü kitaptan gelir elde edebilmek zor, özellikle Türkiye'deki şiir ve sanat okuma oranı düşünülduğünde daha çok yazarlar okuyor. Kitaptan sonra son dönemde -40 yaşından sonra- yazdıklarımı edebiyat dergilerine göndermeye başladım. İnsan kendine bir şeyler yapabilir ama bir atıfta bulunulması lazım. Edebî olarak ben neredeyim, şiirin neresindeyim gibi sorularla kendimi aşabilmek için karar aldım ve gönderdiğim şiirler edebiyat dergilerinde yayımlandı. Yeni çıkan "Tin'in Teleği" kitabımda yaklaşık altı yedi uzun dönemli edebiyat dergilerinde kabul gören şiirlerimle sanatın farklı dallarını birleştirmeye çalıştım. Resmî, dokumayı, seramiği şiirle buluşturduğum çok özel bir kitap oldu. Bazı yarışmalara başvurduk. Hâlâ yazmaya devam ediyorum; *Deniz Edebiyat*, *Papirüs*, *Lacivert*, *Çay Yolu* gibi dergilerde yayımlanıyor eserlerim. Bunun gelirini yine öğrencilere burs olarak veriyorum. Dediğim gibi, günümüzde ne yazık ki çok gelir elde etmek şöhretli olmayı gerektiriyor ki çok insan buna ulaşamıyor. Şiir yazarken biraz da özendirmeye çalışıyoruz; çünkü şiir yazabilmek için Türkçeyi çok iyi kullanabilmek, tanımlanmamış cümleleri kullanabilmek, yeni dizeler ve kelimeler kullanabilmek ve Türkçeyi sadeleştirmeye çalışmak lazım. Ben daha çok şiirlerimde öz Türkçede az kullanılmış kelimeleri vurgulamaya özen gösteriyorum. Mesela "ruh" kelimesi Arapça iken ben "tin"i kullanmayı tercih ettim, "telek" sözcüğünü ise kuşların özgürlüğünü sağladığı tüy şeklinde ifade edebiliriz. Özetlemek gerekirse hayatım bu şekilde.

-Şiir yazabilmek hangi yollardan geçiyor?

Şöyle, şiir yazabilmek için çok şiir okumak gerekiyor. Bütün klasik şairleri okuduğum gibi edebiyat çalışmalarında günde yaklaşık olarak 50-100 tane şiir okur, araştırırım. Sonrasında okuduklarını özümseyerek kendin yazabiliyorsun. Çünkü var olmuş bir şeyi tekrar etmemek gerekiyor, aynı zamanda kendini tanımak için çok okumak gerekiyor açıkçası. Pablo Neruda'dan Rimbaud'a birçok klasik şairin şiirlerini okudum ve inceledim, hepsinde bir şeyler buluyorum, kendimi buluyorum. Böylece kalemimi geliştirmeye çalışırken aynı zamanda kendi çizgimi keşfediyorum.

-Şiire ve edebiyata olan ilginizi ne zaman ve nasıl keşfettiniz?

Ortaokulda kompozisyonum çok iyiydi, lisede de yazmaya devam ettim. Liseden sonra bir süre ara versem de, artırmaya başladım yazmayı yıllar ilerledikçe. Sanat için söylüyorum, içinde belli bir istek ve yetenek varsa bu bazı dönemlerde ortaya çıkabiliyor. Şiir sanatı ise dünyanın hem en kolay hem de en zor sanatlarından biri. Sanatın bir tarifi olmadığı gibi şiirin de bir tarifi yok. Kendinden, hayattan, her şeyden koyabiliyorsun içine. İnsanı, evreni tarif edebilecek, hayatı yaşanabilir kılacak kelimeler ve cümlelerle ifade ediyorsun. Şiirde felsefeden tutun edebiyata kadar her türlü kavram ve metafor var. Pablo Neruda'nın dediği gibi "Şiir yazıldıktan sonra yazana değil, okuyana aittir." Şiir; yazdığın zaman seni değiştirebiliyorsa, kendini ve her şeyi sorgulatabiliyorsa, seni belli bir noktaya insani olarak iletiyorsa şiire yaklaşmışsın demektir. Ressamlar fırçalarıyla, müzisyenler notalar ve tınılarla, şairler de cümlelerle dünyayı tarif ediyor.

-İzmir Atatürk Lisesi'nde okumak sizin için nasıl bir duyuydu?

Atatürk Lisesi iyi bir fen eğitiminin yanında iyi bir edebiyat eğitimi verdi. İAL'de okumanın şansı bütün yeteneklerini ortaya çıkarabiliyor olman. Ben sıradan bir lisede okumuş olsaydım zannetmiyorum ki edebiyat ilgim körelmeyecekti. O ruh beni ileri taşıdı ki ilk kitabımdaki bazı şiirleri okulun bahçesinde yazdım. Sonra da hiç değiştirmeden bıraktım. Öyle kalsınlar, kendi özgün yapısıyla ve yaşamıyla kalsınlar. Bu sebeple ilk kitabımı Atatürk Lisesine vakfettim diyebilirim. Çoğu kitabı öğrencilere ve gelecek nesillere teşvik için hediye ettim, sizin gibi arkadaşlara da kitapla ulaştım. Şiir yazmamdaki en büyük etkenlerden biri de lisedi. Her şehrin bir yaşanmışlığı, ruhu var. Bizim okulumuzun belki daha fazla var. Vatan sevgisi, şehir sevgisi, Atatürk sevgisi, cumhuriyet sevgisi, medeniyet, aidiyet duygusu... Bunları çok az okulda gördüm. Okuduğunuz zaman bu, pek anlaşılıyor ama hayata atıldığınızda size katkısı olanları bulmaya başlıyorsunuz. Ben ilkokul sınıf öğretmenimi de buldum, 47 yıl sonra kitabımı hediye ettim. Ortaokul resim öğretmenim iyi bir ressamdı, ikinci kitabımda onun resimlerine yer verdim. Dersimize girmeyen ama coğrafya öğretmenlerimizden olan Ömer Hoca iyi bir ressamış, onun bir eserini aldım kitabıma. Vefa duygusu geliyor, kim bana ne kattı diye baktığımda tekrar onlara ulaşmaya çalışıyorsun. Mesela "84 Mezunları" grubumuz var. Yemekler düzenliyoruz, destek vermeye çalışıyoruz ihtiyacı olanlara, sizlere burs verebilmek için kampanyalar yapıyoruz. 5 yıldır bunların gelirleriyle ihtiyacı olan arkadaşlara ulaşmaya çalışıyoruz. Ben, İstanbul Teknik Üniversitesini Atatürk Lisesinin verdiği disiplin ve eğitim sayesinde 4 yılda bitirdim.

-Okul yıllarınızda unutamadığınız bir anınız var mı?

Çok var. Ben İzmirspor'da futbolcuymdum, dersler ağır olduğundan sporu bırakmak zorunda kaldım. Eğitim sistemi biraz ağırdı. Ne yazık ki o, benim içimde kaldı. Arkadaşlarımızla hemen hemen 40 yıl sonra birbirimizi bulmuşken bütün anılarımızı hatırlıyoruz. Ben Dostoyevski'yi çok seviyorum, der ki "İnsan, hayatında üç kere doğar; ilki annesinden, 18 yaşında tercihlerinden, 40 yaşında hatalarından." Atatürk Lisesi bize tercihlerimizi sağladı, kim olduğumuzu öğretti aslında. Okulun bahçesinde çok fazla top oynardık, hocalarımız kızardı. Lise sonda da boyumuz çok uzadığından ceketlerimiz kısalmıştı, yasak olmasına rağmen ceketlerimizi telden atar öyle girerdik okula. Bireysel olarak da derslerde yapılan haşarlıkların hiçbiri unutulmaz.

-Biz öğrencilere tavsiyeleriniz nelerdir?

Lise yıllarındaki anılarınızın en güzel anılarınız olduğunu bilin, benim için böyle. Üniversitede bilinç ve karakter oturuyor. Öğretmenlerinizle birlikte arkadaşlıklarınıza sıkı sıkı bağlanın, koparmayın bağlarınızı. Çünkü onlar, bu yaşlarda yapılanlar, daha sonraki hayatınızda size destek olabilecek ender dostluklardan. Üniversiteden birkaç arkadaşım varken Atatürk Lisesi mezunu 250 tane arkadaşım var. Sıkıntımız olduğu zaman birbirimize destek oluyoruz. O nedenle arkadaşlıklarınızı bırakmayın, anı beraber yaşayın ve paylaşın.

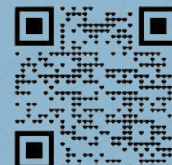
-Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Son olarak, ben eğitim hayatıma tekrar başlasaydım yine Atatürk Lisesinde okumak isterdim, demek istiyorum. Kitabımı da oraya adadım. Bana karakter olarak, ruh olarak, vatan sevgisi ve dostluk olarak çok şey kattı. Bunu Türkiye'de çok az lisede bulabileceğime inanıyorum, tabii bu yaşlarda daha iyi anlıyorum. Kurtuluş Savaşı'nın bildirgesinin bahçemizde okunması, Atatürk'ün okulumuzda ders vermesi gibi yaşanmışlıklar istesek de istemesek de ruhumuza geçiyor, biz bunları taşıyoruz. Sizlerin de bunları taşımasını ve bu bayrağı diğer nesillere hayatınızın sonuna kadar iletmenizi diliyorum. İyi ki Atatürk Liseliyiz, iyi ki varız!

Kıymetli mezunumuz Bülent Bulut'a teşekkür ediyoruz.

Bülent Bulut
İAL'den kaç
yılında mezun
olmuştur?

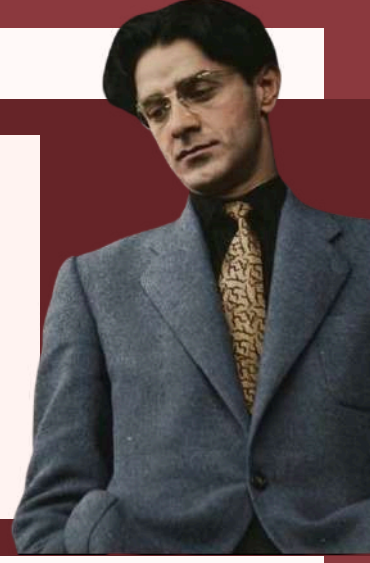
ATTILÂ İLHAN

Asıl ismi Attilâ Hamdi İlhan olan değerli edebiyatçımız, çok yönlü kişiliğiyle ve güçlü kalemıyla bilinir. Kendisi Türk şair, romancı, düşünür, deneme yazarı, gazeteci, senarist ve eleştirmen olarak tanınır. Ayrıca bir süre okulumuzda eğitim görmüştür.

Değerli sanatçımız, 15 Haziran 1925 tarihinde İzmir'in Menemen ilçesinde Bedri İlhan Bey ve Memnune Perihan Hanım'ın oğlu olarak hayata gözlerini açar. İzmir'de ilköğrenimini Karşıyaka Cumhuriyet İlkokulu ve Karşıyaka Ortaokulunda tamamlar. Attilâ, okulumuz İzmir Atatürk Lisesindeki öğrenciliği sırasında sevdiği kıza yazdığı mektupta Nâzım Hikmet'in bir şiirinden mısralar yazar ve bunu kıza gönderir. Attilâ İlhan'ın bu mektubu özellikle kızın babası tarafından hoş karşılanmaz ve edebiyatçımız şikâyet edilir. Değerli şairimiz bu sebeple kısa bir süreliğine tutuklanır ve dolayısıyla okuldan uzaklaştırılır. Attilâ, ancak Danıştay kararı sayesinde eğitimini sürdürme hakkını geri kazanır. Sanatçımız ortaöğrenimini Işık Lisesinde tamamlar, lise son sınıftayken ise "Cebbaroğlu Mehemed" şiiriyle CHP Şiir Armağanı'nda ikincilik ödülü alır. 1949 yılında üniversite ikinci sınıftayken ilk kez kısa süreliğine Paris'e gider. İstanbul Üniversitesi Hukuk Bölümündeki yükseköğrenimini gazeteciliğe başlaması üzerine yarım bırakır. Çeşitli dergilerde ilk şiirleri yayımlanmaya başlar, 1948 yılında ilk şiir kitabı olan "Duvar"ı kendi olanaklarıyla yayımlar. 1953 yılında ise Vatan gazetesinde sinema eleştirileri yazmaya başlar.

Sanatçı, bir dönem Paris'te yaşadktan sonra Türkiye'ye döner. Ancak sanatçının Paris'le bağı burada kesilmez. 1957 yılında Erzincan'a askerlik görevini yerine getirmeye gider, geldiğinde ise sinema çalışmaları olarak on beşe yakın senaryoya "Ali Kaptanoğlu" adıyla imza atar. Attilâ İlhan, "Kaptan" lakabının kendisine Paris yıllarında bir dönem sakal bırakması üzerine arkadaşları tarafından yakıştırıldığını belirtir. Fakat sinemada aradığını bulamayan

"MOR
BULUTLARLA
KUŞANDIM
MOR OLMAZ
DAĞIN
MAVİSİ."

İlhan, 1960 yılında Paris'e geri gider. Bu seferki Paris serüveni ise babasının vefatı sonucu İzmir'e dönmesiyle son bulur. Değerli edebiyatçımız, 1968'de Biket İlhan ile evlenir ve bu evlilik 15 yıl sürer. İzmir'de gazete genel yayın yönetmenliği, başyazarlığı yapar. Daha sonrasında ise Ankara'da Bilgi Yayınevi'nin danışmanlığını üstlenir. 1981'e kadar Ankara'da kalan yazar, sonrasında İstanbul'da yaşamaya başlar. Bu şehirde yaşamaya devam ederken Milliyet gazetesi, Güneş gazetesi, Meydan gazetesi gibi çeşitli gazetelerde yazarlık yapar.

Garip Akımı ve İkinci Yeni şiirine karşı çıkmıştır şairimiz. "Mavi" ya da "Maviciler" adıyla tanınan toplumcu gerçekçi şiir akımını başlattı.

**1946: CHP Şiir Armağanı, ikincilik
-Cebbaroğlu Mehemed**

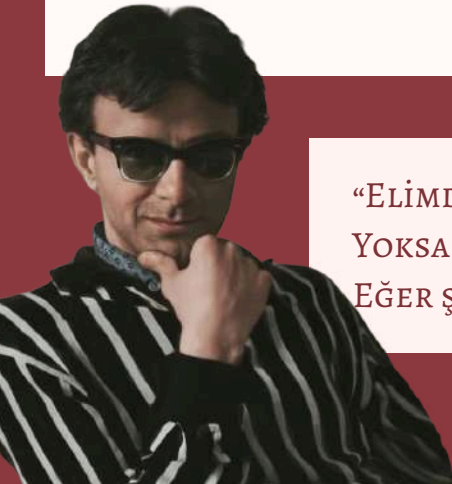
**1974: Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü
-Tutuklunun Günlüğü**

**1974: Yunus Nadi Roman Armağanı
-Sırtlan Payı**

**1991: Türkiye Cumhuriyeti Devlet
Sanatçısı unvanı**

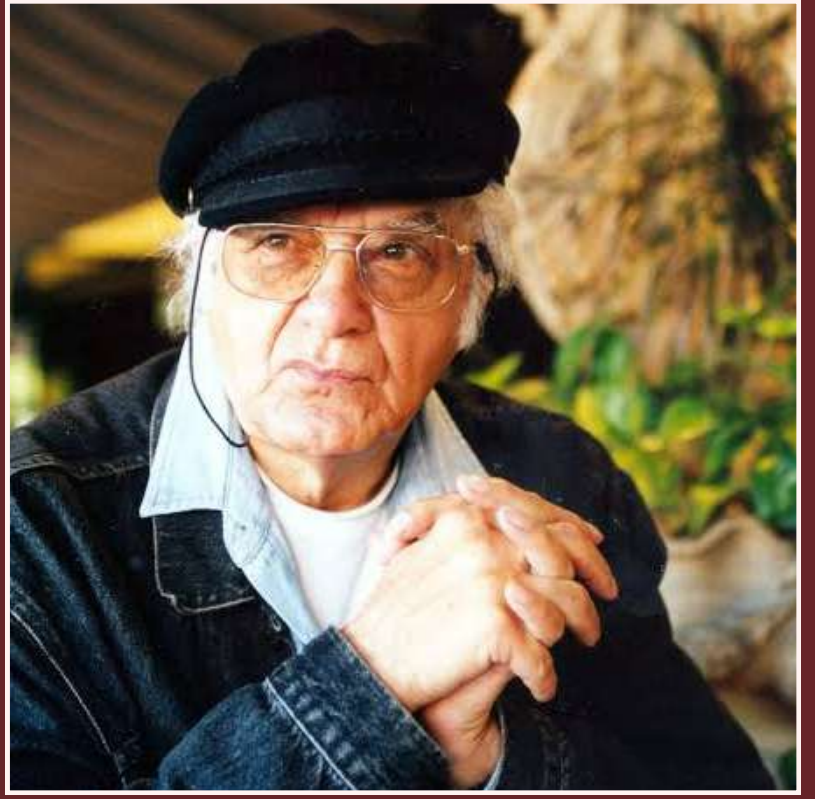
2003: Sertel Demokrasi Ödülü

"ELİMDEN TUT YOKSA DÜŞECEĞİM
YOKSA BİR BİR YILDIZLAR DÜŞECEK
EĞER ŞAİRSEM, BENİ TANIRSAN."

Şiire yeni bir ses düzeni, taşkın, coşkulu bir anlatım ve kendisine özgü bir duyarlılık getirdi. *Sisler Bulvarı*, *Yağmur Kaçağı*, *Ben Sana Mecburum* şiir kitaplarındaki şiirleriyle genç şair kuşağını etkiledi. *Yasak Sevişmek*, *Elde Var Hüzün* kitaplarındaki şiirlerinde divan şiiri ve şarkılardan da yararlandı.

Sanatçı, ilk romanı "Sokaktaki Adam" yayımlandığında 10 roman yazmıştı. Bunlar hiç gün ışığına çıkmadı. Attilâ İlhan bunun sebebini bir söyleşide şöyle açıklıyor: "... birçok roman yazdım daha önceden. Ama neden yayımlamadım? Çok akıllıca bir sebebi vardı. Çünkü biliyorum ki yazarlar ilk romanlarında kendilerini anlatırlar. O da romancılık değildir. Günlük tutmaktır." (Düşün, Haziran 1996).

ÜÇÜNCÜ ŞAHSIN ŞİİRİ

Gözlerin gözlerime değince
Felâketim olurdu ağlardım
Beni sevmiyordun bilirdim
Bir sevdiğin vardı duyardım
Çöp gibi bir oğlan ipince
Hayırsızın biriydi fikrimce
Ne vakit karşımda görsem
Öldüreceğimden korkardım
Felâketim olurdu ağlardım
Ne vakit maçka'dan geçsem
Limanda hep gemiler olurdu
Ağaçlar kuş gibi gülerdi
Bir rüzgâr aklımı alırdı
Sessizce bir cigara yakardın
Parmaklarımın ucunu yakardın
Kırpıklarını eğerdin bakardın
Üşürdüm içim ürperirdi
Felâketim olurdu ağlardım

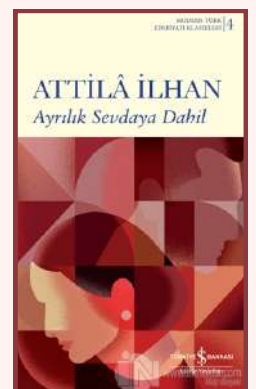
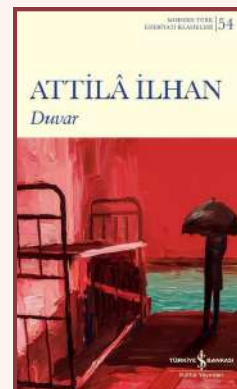
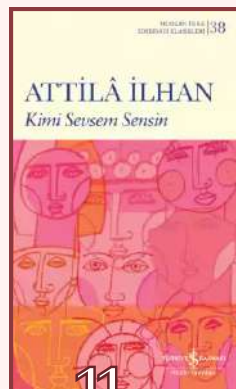
Akşamlar bir roman gibi biterdi
Jezebel kan içinde yatardı
Limandan bir gemi giderdi
Sen kalkıp ona giderdin
Benzin mum gibi giderdin
Sabaha kadar kalırdın
Hayırsızın biriydi fikrimce
Güldü mü cenazeye benzerdi
Hele seni kollarına aldı mı
Felâketim olurdu ağlardım

-Attilâ İlhan

Dönemin diğer yazarlarından farklı olarak Attilâ İlhan; roman yazmaya başladığı dönemde kent insanını merkeze alarak Türkiye'nin yakın tarihini siyasal, ekonomik ve toplumsal boyutlarıyla ele almaktaydı. Sadece İstanbul ve İzmir gibi büyükşehirlerdeki yaşam biçimini, dönemin ekonomik ve toplumsal sorunlarını kahramanlarının bakış açısından yansıtmakla kalmaz; aynı zamanda Batı kültürünün Türkiye üzerindeki etkilerini, bu etkilerin olumlu ve olumsuz yönlerini, karakterleri ve Avrupa kentleriyle kurduğu paralellikler aracılığıyla derinlemesine incelerdi.

Yaşamı boyunca birçok önemli eser vermiş olan Attilâ İlhan, 1985 yılında ilk kalp krizini geçirir ve bundan dolayı sanatçının peşini kardiyolojik sorunlar bırakmaz. 10 Ekim 2005 tarihinde İstanbul'daki evinde geçirdiği ikinci kalp krizi sonucunda 80 yaşında hayata gözlerini yumar. Değerli sanatçımızı saygı ve minnetle anıyoruz.

BAZI KİTAPLARI

OYA ERKAL

ile hasbial

Müzik Öğretmeni

-Öncelikle bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

Merhaba, ismim Oya Erkal. Ege Üniversitesi Devlet Türk Müziği Konservatuvarı mezunuyum ve çocukluğumdan beri müzikleyim, mikrofona benzeyen her şey benim için mikrofondur. Herhangi bir şeyin kumandası, bir fırça, bir kalem... Şarkı söylerim çocukluğumdan beri. Müzik ortamında büyüdüm. Ailem de müzikle çok ilgiliydi. Babam tambur çalardı, abim kanun çalıyor, yeğenim çello çalıyor. Biz, ailecek çalıp söyleriz. İzmir Kız Lisesini bitirdim. 1994 yılından beri okulumuzda çalışıyorum. Benim hayatım müzik. Konservatuvarda okumak da çok büyük bir ayrıcalıktı. Müzik öğretmenliği okumadım. Sonra formasyon aldım. Farklı konseptlerde de çalıştım. Konuşma eğitimi veriyorum. TRT'de 20 yıl belgesel programları seslendirdim. Bu programların bana çok büyük katkısı oldu. Konuşma eğitimi de orada aldığım eğitimlerden veriyorum. Çok değerli hocalarımız vardı. TRT bir okul gibiydi o zamanlar. Aynı zamanda öğretmenlere eğitim veriyorum, "Öğretmenlerin Aile Eğitimi" diye bir projede çalışıyorum. Öğretmenlere sosyal ve duygusal beceriler, beden dili, aile içi ahlak yasaları, anne baba ilişkileri, ergen ilişkileri gibi birçok yan dalda eğitim veriyorum. Diksiyon eğitimi veriyorum. Öğrencilerime yararlı olmaya çalışıyorum. Derslerde öğrencilerimle yaratıcı drama çalışmaları yapıyorum, bazı konuları oyunlarla anlatıyorum. Onlar da çok güzel anlıyorlar.

-Müzik sizin için nedir ve neden bu alana yöneldiniz?

Ben çocukluğumdan beri müzikleyim. Benim için hayattır müzik, sanki müzikle doğmuşum. Bu, içime doğan bir kıvılcım ve bana onu parlatmak düştü. Çocukken böyle bir yeteneğim olduğunu bilmiyordum, herkesin yeteneği olduğunu zannediyordum. Okullardaki öğretmenlerim annemi okula çağırarak bu çocuğun bu konuda çok üstün bir yeteneği var ve mutlaka bu konuda bir eğitim almalı, dediler. Annem pek istemiyordu aslında müzisyen olmamı, farklı meslekler edinmemi istiyordu ama ben ısrarla müziğe devam ettim. Babam beni çok destekliyordu. Müzik hep hayatımdaydı. Yine dünyaya gelsem yine müzikle ilgilenirim. Çok güzel bir şey; gençleştirici, mutlu edici ve tazeleyici. Müzik bir fikir bence ve fikrini söylemenin en güzel yolu.

-Müzikle ilgilenmek isteyen biz gençlere ne önerirsiniz?

Müziği bırakmamanızı, gerçekten müziğin dilini çok iyi anlamanızı, kaliteli müzik dinlemenizi öneririm ve böyle bir yeteneğiniz varsa hiç hafife almamanızı ve iddialı olmanızı öneririm. Bazen ben çocuklarla konuşuyorum, diyorum ki "Çocuklar şu soloyu yapar mısınız? Senin sesin çok güzel koroya gelir misin?" gibi. Ben iddialı değilim, diyor. İddialı olmalı, iddialı olmak güzel bir şey; çünkü onun üstüne gidersen ve yapmak istersin. Yapmak istediğini, yerine getirirsin. Müzik en güzel arkadaş, zararsız. En güzel alışkanlık, her arkadaşından daha sadıktır. Müzik, yapabildiğini görmektir. Başarının anahtarıdır. Müzik yapın, beni de unutmayın. Anadolu'da en beğendiğim sözlerden biri: Tarlada izi olmayanın harmanda yüzü yoktur. Maksud, tarlada izimiz olsun.

-İzmir Atatürk Lisesini nasıl tanımlarsınız ve sizin için ne ifade ediyor burası?

İzmir Atatürk Lisesi candır. Okulumuzun hem geçmişi hem bugünkü başarıları, mezunlarımız, vakfımız, derneğimiz, okulumuzun idarecileri, öğretmenleri ve öğrencilerinin hepsi Atatürk Lisesini "Atatürk Lisesi" yapan unsurlardır. Kurumsal kimliği olan bir okuldur. Birçok eğitim kurumunun öncüsüdür. Bayrak taşıyandır. Greenwich Rasathanesi gibidir, her şey bizden sorulur, bize sorarlar. Bizi, çünkü gerçekten öncü bir kuruluş olarak görüyorlar. Bizi örnek alıyorlar. Bizden destek almak istiyorlar. Açıp telefonla soruyorlar. Ben çok yaşıyorum bunu. Oya Hoca'm bunu nasıl yapıyorsunuz, bunu nasıl yapalım, gibi sorular geliyor. Biz bir program hazırlıyoruz. Bizden o programların metinlerini istiyorlar. Bir kilometre taşıdır, çok değerli bir ışıktır İzmir Atatürk Lisesi. Üstünüzde taşıdığınız forma, bir markadır. Bunun kıymetini bilmelisiniz. Unutmayın, "Ebediyen var olsun İzmir Atatürk Lisesi!"

-Öğretmenlik sizin için ne ifade ediyor?

Öğretmenlik benim için öncelikle sevgi tabii ki. Öğretmenlik bütünüyle sevgi, sabır ve hoşgörü. Öğretmenin ilgiyi nasıl ifade edeceğini bilmesi, çocuklara nasıl üretebileceğini göstermesi gerekiyor. Çok çalışması gerekiyor öğretmenin, sürekli kendini tazelemeli. Öğretmenlerin mezun olduğu bilgilerle bu iş olmuyor; gündemi tutmalı, çocukları izlemeli, onların gönlünü almalı. Çocuklar sevildiğini hissetmeli. Çünkü birazcık sevgi için herkes burada yaşamını sürdürüyor. Bu sevgiyi hissetmeleri onlar için çok önemli. Ben hep bunu gördüm. Öğrencilerimin de beni sevmelerinin sebebi, benim onları sevmemdir.

-Sizce eğitimde olmazsa olmaz ilkeler nelerdir ve en çok neye önem verirsiniz?

Ben eğitimde en çok yaratıcılığı önemserim. Çocukların yaratıcılığını ortaya koyması için elimden gelen her şeyi yaparım. Sorular sorarım onlara, oyunlar oynatırım. Hep bunu konuşurum, daha iyisi nasıl olabilir? Yaratıcılığınızı arttırın; fark edin, çevrenizi fark edin. Farkındalık ve bilinç çalışmaları yaptırırım. Gördüklerimizden çıkardıklarınız nedir, duyduklarınızdan çıkarımlarınız nedir, ne düşünüyorsunuz bu konuda, şeklinde sorularla onların düşünmesini sağladım. Ve sanatın zihinsel faaliyeti ne kadar çok desteklediğini anlatırım çocuklara hep. Tabii ki bilginin ve ifadenin taşınması, bunun öğretilmesi ve kendini ifade etmenin, cesaret ile özgüvenin çocuklara verilmesi çok değerli şeyler. Hep öğrencilerime şunu söylüyorum: Bundan sonra bilen değil, yapabilen kazanacak. Hem bilişsel hem sanatsal hem bilimsel yeteneklerin geliştirilmesi çok önemli bir şey. Biz, yapay zekanın yapamadığını yaptığımızda başarmış olacağız.

-Şu an okulumuzdaki en kıdemli öğretmenimizsiniz. Burada geçirdiğiniz 30 yıllık sürede sizi derinden etkileyen ve çok sevindiren bir olay var mı?

O kadar çok şey var ki... Buraya geldiğimde en küçük öğretemdim, en genç öğretemdim. Burada çok kıdemli ve çok değerli hocalarım vardı. Onlar çok etkiledi beni. Ne öğrendiysem öğrencilerimden öğrendim. Öğrencilerimin ne istediklerini, neye ihtiyaçları olduğunu fark eden bir öğretmenim, bu konuda çok mutluyum. Onların istekleri doğrultusunda -bana direkt söylemeler de- onların geri dönüşlerinden hissettiklerim ve fark ettiklerimle planladım eğitimlerimi hep. Konserlerimizi, yaptığımız etkinlikleri, anma programlarımızı, kutlama programlarımızı -bunların hepsini- bu çocuklar ne yaparsa burada daha mutlu olur, nasıl kendilerini daha iyi ifade ederler diye sorarak oluşturdum. Şu birinci dönemde bile üç tane konser yapmışız, her okulda yapılmıyor böyle şeyler. 30 yıl benim için 3 gün gibi geçti. Çok mutlu günlerimiz oldu. Bu okula sınavla geldim. Türkiye dördüncüsü olmuştum Anadolu Lisesi Öğretmen Seçme Sınavı'nda. Bu da benim için çok büyük bir sevinçtir tabii ki. Uzmanlık sınavı, başöğretmenlik sınavı derken kariyer basamaklarını böyle atladık. Onun harici üzücü bir olay yaşadık. Gülbin'i kaybettik. Bizim okulumuzun kütüphanesini babası hatıra olarak yaptırmıştı. Orada çok büyük bir acı duydum. O, unutamadığım bir konu. Allah rahmet eylesin, nur içinde yatsın kızımız. Bu, bizim için çok büyük bir acı oldu. Bütün okulca inanamadık duruma. Böyle geçti 30 yılım.

-Oya Hoca'mız: Canım, ben de bir şey sormak isterim. Sence ben nasıl bir öğretmenim?

Güneş: Bence siz, öğretmen tanımına sığmayan bir öğretmensiniz. Mesela "öğretmen" denildiğinde çoğu insanın aklında sadece dersine gelen, tahtaya bir şeyler yazan, dersi anlatan ve çıkan kişi canlanıyor. Ama özellikle buradaki öğretmenler -özellikle siz- gerçekten öğrencilere bir şey katmak istiyorsunuz. O öğrenci bu ülkeye, dünyaya, geleceğe faydalı olsun diye uğraşıyorsunuz ve bu sebeple sizin dersinizi herkes ilgiyle dinliyor. "Talebe" demiştiniz, talep eden. Sizi dinliyoruz, seviyoruz sizi çünkü talep ettiklerimizi alıyoruz sizden. Karşımızdaki insanın çok deneyimli, birikimli, dolu dolu bir insan olduğunu anladığımız an biz ona inanılmaz bir saygı ve sevgi besliyoruz. Siz bunların en güzel örneğisiniz.

Kıymetli öğretmenimiz Oya Erkal'a teşekkür ediyoruz.

AYIN ŞEHİRİ

AMASYA

Tarihi Hititler dönemine dayanan Amasya ilimiz, zengin geçmişiyle Karadeniz Bölgesi'nde konumlanır. Ormanlarla kaplı dağları, vadileri ve tarıma elverişli toprakları meşhurdur. Helenistik dönemde Amasya'nın ismi "Amasseia" olarak geçerken bu isim, Muzaffer Doğanbaş'a dayanarak Pontus kayıtlarında "anne" anlamına gelmekte ve Strabon'a göre Amazon kraliçesi "Amisis"ten gelmektedir.

Amasya'da o kadar fazla kaçak kazı yapılmıştır ki kazmayı alan, define bulma amacıyla taşı toprağı kazmaya girişmiş. Hayranlık uyandırıcı doğal konumu hakkında da sarp kayalıkları ikiye bölerek kendine yol açan Yeşilirmak veya eski adıyla İris Nehri'nin oluşturduğu ovayla kurşuni renkli kayalıkların eteklerine kurulduğunu söyleyebiliriz. Ayrıca Amasya; çok sayıda deprem, su taşkını ve yangın geçirmiş olmasına rağmen geleneksel dokusunu korumaya devam etmiş.

Antik dönemde ticaret merkezi olarak öne çıkmış, Bizans Dönemi'ne vardığımızda sıkça istilaya uğrayarak çokça el değiştirmiştir. Selçuklular'da önemi artmış, Osmanlı Dönemi'nde ise gerek stratejik konumu gerekse şehzadelerin doğum yeri olarak seçilmesiyle önem kazanmıştır. Aynı zamanda Osmanlı İmparatorluğu yönetiminde önemli roller üstlenen bazı şahsiyetler de burada yetiştirilmiştir.

Amasya denince ilk akla gelenlerden biri de "misket elma" adıyla da geçen hoş kokulu, ince kabuklu ve bir tarafı kırmızı olup diğer tarafı yeşil olan elması olur. Tarihi yapı ve doğal güzellikleri ile turizm merkezi hâline gelmiştir. Türkiye'nin kültürel mirasına büyük katkı sağlayan bu ilimize yolunuz düştüğünde mutlaka gezilmesi gereken yerler bulunur. Yüksek bir noktadan şehir manzarasını izlemek için Amasya Kalesi, yürüyüş yapıp dinlenmek için Yeşilirmak Kıyısı ve hem buranın yakınında bulunan hem de sembol yerlerden biri olan Saat Kulesi, aşkı Şirin için dağları deldiğini söyleyen efsaneye adanan Ferhat ile Şirin Aşkını Anıtı, aynı efsaneden hareketle Ferhat ile Şirin Aşıklar Müzesi görülmeye değerdir. Bu spesifik mekânlar harici müzeler, dönemin mimarisinin en güzel örneklerini barındıran keşfedilecek yerden söz etmek de mümkün elbette. Amasya'nın pek çok köşesinde tarihin izlerine rastlanır, doğal güzelliklerle karşılaşılır.

ATATÜRK ve AMASYA

Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıkışından sonra, Millî Mücadele'yi örgütlemek amacıyla Anadolu'yu dolaşmaya başlamasıyla birlikte Amasya'ya gidişi büyük bir dönüm noktası olmuştur. 12 Haziran 1919'da Amasya'ya gelen Mustafa Kemal, burada önemli çalışmalar yapmış ve tarihi kararlar almıştır. Amasya Genelgesi'nin yayımlanması, bu süreçte atılan en önemli adımlardan biri olmuştur.

Mustafa Kemal'in Amasya'daki faaliyetleri, Millî Mücadele'ye büyük bir ivme kazandırmış ve Türk halkının direniş ruhunu güçlendirmiştir. Amasya Genelgesi ile "Vatanın bütünlüğü, milletin istiklali tehlikededir." ve "Milletin istiklalini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır." ilkeleri ilan edilerek, Millî Mücadele'nin yol haritası çizilmiştir. Bu genelge, Türk Kurtuluş Savaşı'nın temelini oluşturmuş ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna giden yolda önemli bir adım olmuştur.

Mustafa Kemal Paşa'nın Amasya'daki faaliyetleri sadece Amasya Genelgesi ile sınırlı kalmamıştır. Burada kaldığı süre boyunca silah arkadaşlarıyla bir araya gelerek Millî Mücadele'nin stratejisini belirlemiş, halkla iletişim kurarak onların desteğini almıştır. Amasya'da kurulan temaslar ve yapılan görüşmeler, Millî Mücadele'ye katılanların sayısını artırmış ve direniş hareketinin daha da güçlenmesine katkı sağlamıştır. Mustafa Kemal'in Amasya'daki kararlılığı ve liderliği, Türk halkının bağımsızlık inancını pekiştirmiş ve Millî Mücadele'ye olan güveni artırmıştır.

Mustafa Kemal Paşa eşi Latife Hanımefendi ve bazı arkadaşlarıyla birlikte 24 Eylül 1924'te saat 19.30 civarında Amasya'ya -beş yıl sonra tekrar-gelmiş ve karşılama esnasında bir konuşma yapmıştır:

"Muhterem Amasyalıları!

Güzel ve sevimli şehrinizi birinci defa olarak beş sene evvel yaşadığımız kara, felaketli bir günde ziyaret etmiştim. Bu acı günleri hatırlatırken o zaman azim ve sebat tavsiye ettiğimi de derhatır* buyurursanız teşekkür ederim. Bütün vatandaşlarım gibi Amasyalıları da bu tavsiyemi hüsnü kabul etmekte hiç tereddüt etmemişti. Bugün bütün felaketlerden sonra yeni mesaimizde muvaffakiyet ve teceddüt yolunda emniyetle yürüyebilmek için aynı tavsiyeyi tekrar edeceğim. Cumhuriyet bayrağı altında vahdet, azim ve gayret en esaslı düsturumuz olmalıdır. Gösterilen hüsnü kabulden dolayı cümlenize teşekkürler ederim."

Reisicumhur, bu sözlerinden sonra halkın alkışları arasında belediye binasına gelmiş ve onuruna verilen ziyafete katılmıştır.

*hatırlama

**"Sağ olun
Amasyalıları, zaferi
kazanacağız, vatan
kurtulacaktır!"**

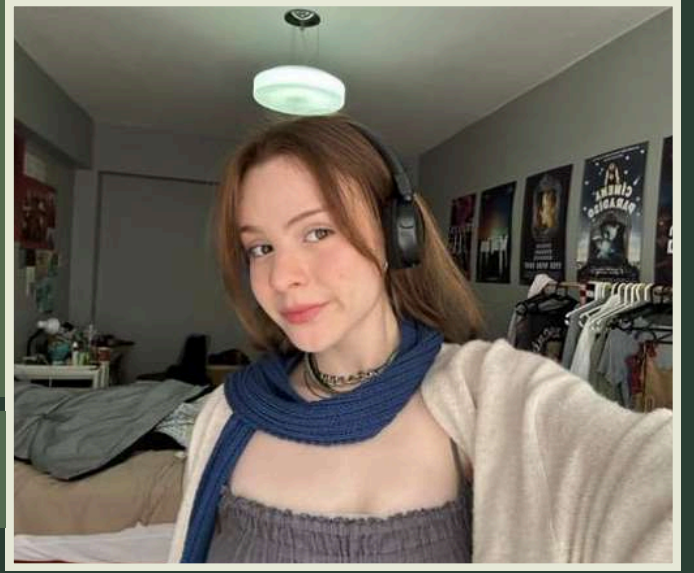
**-Mustafa Kemal
Atatürk**

İPEK AYDIN

23 Mezunu, Endüstriyel Tasarım Öğrencisi

ile hasbial

-İlk olarak bizlere kendinizi tanıtabilir misiniz?

Merhaba, ben İpek. İzmir Atatürk Lisesinden 2023 yılında mezun oldum. Şu an Bilgi Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümünde okuyorum. Lise boyunca genelde tiyatro ve resimle uğraştım. Şimdi de derslerden zamanım kaldıkça uğraşmaya devam ediyorum.

-Lise hayatınızda sizde iz bırakan bir öğretmenin var mı?

Semra Mansuroğlu. Hayat dolu, her zaman öğrencilerinin yanında duran ve onları anlamaya çalışan harika bir öğretmen. Hayata olan pozitif bakış açısı hep çok hoşuma gitmiştir. 2024'te mezuniyet törenine gittiğimde karşılaşmıştık kendisiyle. Dersime girdiği yıl pek derslere katıldığım, sosyal olduğum bir yıl değildi. Bu yüzden beni tanıyabileceğini bile düşünmemiştim. Bana öyle içten sarılıp benimle öyle sıcak konuştu ki... O gün anladım, gerçekten hiç görünmediğinizi düşündüğünüz dönemlerde bile bir göz üstünüzdeydi. Öğrencilerini koruyup kollayan bir öğretmen oldu o hep.

Peki, İzmir Atatürk Lisesinde okumak nasıl bir deneyimdi? Okulun sevdiğiniz yönlerinden biraz bahseder misiniz?

İzmir Atatürk Lisesinde okuma fırsatı bulduğum için kendimi ne kadar şanslı hissettiğimi size kelimelerle tarif edemem. Hepimizin kişiliğinin oluştuğu yaşlarda böylesine köklü tarihi olan bir okulda, kaliteli öğrencilerin arasında yetişmek çok güzel bir şey. Öncesinde pek sosyal birisi değildim fakat onuncu sınıfta İAL Tiyatro Kulübü'ne katılıp sosyalleşmeye başlayınca fark ettim ki insanlar kendilerini geliştirmek için çok fazla şey yapmışlar ve ben bu konuda onlardan hayli geride kalmışım. İşte o yaşta sizi bu farkındalığa erdirecek kişilerin etrafınızda olması çok önemli. Çok çeşitli alanlarda çok bilgili ve hevesli insanlarla çevrili olunca kendiniz de gelişip değişmek için heves ve farkındalık sahibi oluyorsunuz. İzmir Atatürk Lisesi bana hayatım boyunca yardımcı olacak bir insan ağı sağladı. Hayatım boyunca "Ne ile ilgilenmek istiyorum?" sorusuna cevap vermemi sağladı çünkü çevremdeki insanlar sayesinde hepsinin birer simülasyonunu kendime yaşatma fırsatım vardı. Gerek tiyatro için gerek tasarımcılık için gerekse akademik alanlar için ne kadar uygun olduğumu istediğim kadar gözlemleyebildim. Umarım gelecek yıllarda da okulumuzda sanata verilen değer devam eder ve hatta daha çok artar. Bu, öğrenciler tarafından okula duyulan daha çok saygı ve getirilen vizyon demektir.

-Lisede yaşadığınız ve unutamadığınız bir anınız var mı?

Özellikle Tiyatro Kulübü'nde olduğum dönemden sayısız anı var aslında. Bir oyun gösterimi günü... Oyunu sahnelemeye başlamışız, her şey yolundayken birisi kulise gelip fısıldamaya çalışsa da büyük bir telaşla ve yüksek sesle "Arkadaşlar sahnenin üstüne baykuş kaçmış." dedi. Gerçekten kanat sesleri çok net duyuluyordu. Oyun da ani hareketin ve bağırımların bol olduğu bir oyundu. Bütün gösterimi "Acaba baykuş hangi çılgınlığımızda veya bağırmanızda tepemize çullanacak, saldırı mağduru kim olacak?" korkusuyla geçirdik. Neyse ki bir şey olmadı. Zaten o da baykuş değilmiş.

-Akademik hayatınızın yanında ilgilendiğiniz hobileriniz var mı?

Normalde çizim ve illüstrasyon yapmayı; tiyatro, sinema ve sergileri düzenli takip etmeyi severim. Ayrıca bütün gün eve kapanıp kitap da okuyabilirim fakat dediğim gibi bölümümün aşırı yoğun olduğundan artık bunların neredeyse hiçbirine zaman ayıramıyorum. Tabii ki hâlâ tatillerde bulduğum her fırsatta peşlerinden koşturuyorum. Bir yandan da okulumuzdaki Edebiyat Kulübü ile ilgileniyorum. Geçtiğimiz kış ise bir dövme stüdyosunda asistanlık yapmışım. Dövme sanatçılığı da büyük ilgi alanlarımdan birisi fakat üzülerek üniversite sonrasına ertelemek durumunda kaldım.

-Biraz YKS sürecinizden bahsedebilir misiniz?

Benim YKS'de hedefim hep endüstriyel tasarımdı ama en yüksek sıralaması otuz bindi. Bu bizim okulumuzun standartları için aslında oldukça düşük bir sıralama. Bu konuda utanıp sıkılıyordum başlarda fakat sonrasında ne istediğimden bu kadar emin olmamın çok daha önemli olduğunu ve aslında sayıların pek de bir şey ifade etmediğini idrak ettim. Sınav dönemi başladığında bir dershaneye gitmeyi tercih etmedim çünkü hiçbir zaman odağımı uzun süre toplayarak ders dinleyebilen birisi değildim. Çalışma ve ara saatlerimi kendim belirlemeyi daha verimli buldum. Hiçbir zaman aşırı akademik birisi olmadım. Evet, hepimiz buraya "zeki öğrenciler" olarak geliyoruz ama önemli olan mutlu olacağımız işi seçmek çünkü bir ömür geçireceğiz onunla. Lütfen gerçek ilgi alanlarınızı sorgulamayı ve bulmayı unutmayın.

-Biraz da üniversitenizden ve bölümünüzden bahsedebilir misiniz?

Bilgi Üniversitesinde Endüstriyel Tasarım okuyorum ve birinci sınıfım. Sınava hazırlanırken de her zaman hedefim bu bölümdü. Kısaca özetlemem gerekirse bir üretim sürecinden geçen tüm ürünleri tasarlayabildiğiniz, ucu çok açık bir bölüm. Bölümün eğitimi farklı okullarda farklı alanlara ağırlık verilerek sürdürülüyor, bazı teknik okullarda daha mühendislik tarafına yöneldiler de biz Bilgi Üniversitesinde tamamen tasarım odaklı çalışıyoruz. Ben ki bölümüne âşık birisi olarak kabul ediyorum, okurken çok fazla şeyden feragat etmenizi gerektiren bir bölüm olması psikolojik açıdan inanılmaz zorlayıcı. Mimarlık bölümüyle çok benzer bir çalışma rutini düşünebilirsiniz. Final ve vizelerden çok her gün yaptığımız ödevlerden not alıyoruz. Devamlı yetiştirmeniz gereken ödevleriniz olduğu için de sosyal hayat ve hobilerden ister istemez uzaklaşmanız gerekebiliyor. Ne istediğinden kesinlikle emin olmayanların yazmaması gerektiğini düşündüğüm bir bölüm. Tercih ederken diğer herkesin vize ve final haftasında yaşadığı stres ve yoğunluğu her hafta çekip çekemeyeceğinizi düşünmelisiniz.

-“Şunu yapmadan asla mezun olmayın.” dediğiniz bir şey var mı?

Rezil olmadan mezun olmayın. Bir şeyleri merak ediyorsanız deneyin ve lütfen denerken rezil olma korkusuyla kendinizi geride tutmayın. Ben bu korkuyla okuldaki hiçbir MUN etkinliğine katılmadım. Bu tarz şeyleri sevmiyorsanız da deneyip sonra sevip sevmediğinize karar verin ve öyle kenara kaldırın. Sonra eskiye bakıp "Bir deneseymişim ya, belki severmişim." cümlesi kurunca insan üzülüyor.

Kıymetli mezunumuz İpek Aydın'a teşekkür ediyoruz. 17

AMASYA ÇÖREĞİ

Amasya çöreği, Amasya'nın geleneksel mutfağına ait lezzetli bir tatlıdır. İçeriğinde un, süt, şeker, tereyağı, maya, yumurta, kuru üzüm ve ceviz bulunur. Çöreğe özgülüğünü, içine eklenen kuru üzüm ve ceviz verir; üzüm tatlılık, ceviz ise kırırlık sağlar. Hamur mayalandıktan sonra şekillendirilerek fırına verilir.

Çöreğin dışı hafif kızarmış, içi ise yumuşak olur. Genellikle sıcak servis edilir ve çay ile çok iyi uyum sağlar. Amasya çöreği, hem tadıyla hem de kıvamıyla yerel mutfak kültürünün zenginliğini ve geleneksel tatlarını simgeler. Yumuşak dokusu ve hoş kokusu ile misafirleri etkilemek için idealdir. Amasya çöreği, bölgenin tarihi ve kültürünü tatmak isteyenler için eşsiz bir deneyim sunar. Ayrıca, şehirdeki çoğu pastanede bu lezzet bulunabilir ve Amasya ziyaretçilerine bu yöresel tatları keşfetme fırsatı verir.

MALZEMELER

HAZIRLANIŞI

- Yarım su bardağı yoğurt

- Yarım su bardağı süt

- Yarım su bardağı sıvı yağ

- 125 gr tereyağı (oda sıcaklığında)

- Yarım paket yaş maya

- 1 tatlı kaşığı tuz

- 1 tatlı kaşığı şeker

- 1 su bardağı ceviz (çekilmiş)

- Aldığı kadar un (4-5 su bardağı)

- Üzeri için 1 yumurta

1-Mayayı yarım su bardağı kadar ılık suda eritin.

2-Ceviz hariç diğer malzemeler ile yumuşak bir hamur elde edin.

3-Daha sonra cevizi de ilave ederek son bir kez yoğurun.

4-Üzerini örterek, 30-40 dk mayasının gelmesini bekleyin.

5-Yağladığınız tepsiye ya da yağlı kağıt serilmiş tepsiye şekil vererek dizin.

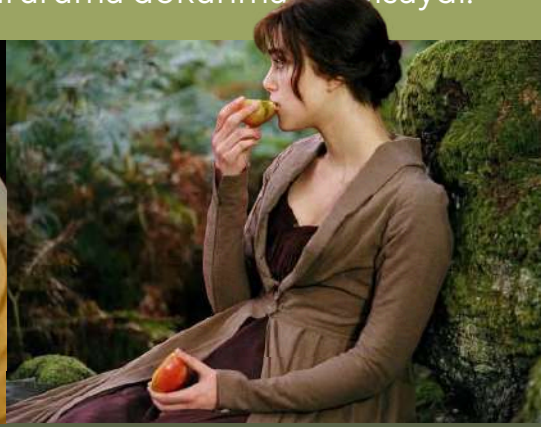
6-Yumurta sarısını çırpılarak üzerlerine sürün.

7-180 derece fırında altı üstü kızarana kadar pişirin. Afiyet olsun.

GURUR & ÖNYARGI

"Onun gururunu ben de kolaylıkla hoş görebilirdim. Benim gururuma dokunmamış olsaydı."

Gurur ve Önyargı, duygularla birlikte dönemin toplumsal normlarını ve sınıf farklarını irdeler. Elizabeth'in bağımsızlık arzusu, dönemin kadın karakterlerine örnek teşkil eder. Mr. Darcy'nin, Elizabeth'e olan duygusal dönüşümü ise onun kişisel gelişimini ve alçak gönüllülüğünü gösterir. Roman, mizahi bir dil ve keskin gözlemlerle, karakterlerin içsel dünyalarını çok iyi yansıtır. Jane Austen'in yazdığı bu eser, aşkın ötesinde insan ilişkilerinin derinliğini ve ön yargıları sorgulayan güçlü bir mesaj verir. Elizabeth'in akılcı yaklaşımı ve güçlü karakteri, erkek egemen bir dünyada kendini kabul ettirmek isteyen kadınlar için ilham vericidir. Darcy'nin başlangıçtaki kibirli tavırları, aslında onun içsel yalnızlığını ve ön yargılarını simgeler. Romanın sonunda ise her iki karakterin de olgunlaşması, gerçek aşkın ön yargıları aşarak bulunabileceğini gösterir. Austen, bu eserinde hem toplumsal eleştirilerini hem de insan doğasına dair ince gözlemlerini ustalıkla işler. *Gurur ve Önyargı*, zamansız bir klasik olarak okunmaya devam etmektedir.

İHSAN TUTUM

ile "Müze" Hasb'İAL'i

-Siz, koca bir çınarsınız ve okulumuz için çok kıymetlisiniz. Öncelikle bize biraz kendinizden ve tabii müzemizden bahseder misiniz ?

Ben 1948, İzmir doğumluyum. Önce Sarıkamış İlkokulunda, arkasından üç sene Türk Kolejinde ortaokul okudum ve Atatürk Lisesine geldim. Benim abim de buradan mezundu. Oğlum da burayı çok istedi. O da buradan mezun oldu. Biz, aile boyu Atatürk Lisesi mezunuyuz. Burada da üç sene okudum, üç sene sonunda çıkmayı umut ederken çıkamadım. Son sene sınıfta kaldım. O zamanlar "Bu çocuk üniversiteyi kazanmış, hadi geçirelim." gibi bir yaklaşım yoktu. Tabii bir sene sınıfta kaldım, ondan sonraki sene de imtihanlara girdim ve Orta Doğu Mimarlık Fakültesi Şehir Planlama Bölümünü kazandım.

Mezun olduktan sonra iş hayatında önce Ankara'da, ondan sonra da İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde 23 sene her kademedede görev yaptım. 1977 senesinde girdim, 1999'da da emekli oldum. Mesleğimin orada güzel günlerini gördük. O, büyük bir şanstı. Mesela imar planını yaptığın yerlerin canlandığını görmek çok güzel. Açılan yolları, yapılan yapıları, Adliyenin taşınması gibi İzmir'deki değişiklikleri görmek mesleki açıdan keyif veriyor. Emekli olduktan sonra da Kültür Bakanlığı beni 1 No'lu Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kuruluna üye olarak atadı. On bir sene orada görev yaptım.

Ben asıl devlette uzun yıllar çalıştım. 2006 yılında İzmir Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı üyeliği teklif edildi ve yönetim kurulu üyesi oldum. O günden beri okulumuz için çalışıyoruz. İlk olarak işe koyup kolları sıvadiğimiz proje, bu bina; biliyorsunuz. (İhsan Bey, röportajı yaptığımız binadan, yani müze binamızdan bahsediyor.) İzmir'deki o büyük 9 Eylül Yangını'nda yanmadan kurtulan binalardan bir tanesi burası. Bu binanın kurtuluşu hakkında edindiğimiz bilgilere göre sivil toplum kuruluşları ve halk etraftaki ufak tefek binaları yıkarak kilisenin, müzenin ve ana binamızın yangından kurtulmasını sağlamışlar. Bu bina geçmişte çok belli ki zengin bir Rum'un eviymiş. Buralar çok girift kent dokusuna sahip yerler. Bu demek ki buralar bitişik, daracık sokaklarda cephe alan evler. Yan yana olduğundan çoğu yandı gitti. Bu da onların içinde oldukça varlıklı bir Rum'un evi ve hikâyesi şöyle: Bu binanın tam yapılış tarihini bilmiyoruz ama büyük bir ihtimalle 1900'lü yıllardan önce yapılmış. "Venizelos Köşkü" diye anılıyor ama esas sahibi *Mösyö İstiryakidis* diye zengin bir Rum. Ana binamız yapıldığında mahalle arasında doku içerisinde bir boş parsel olarak yapılıyor. Bunu da İzmir'deki Rum cemaati yapıyor. Daha önce 1905 diye bir söylemde bulunmuştuk. O, yanlış. Biz sonradan onu düzelttik. 1905'te Rum Kız Mektebi Aya Fotini Kilisesi'nin bir bölümünde eğitime başlıyor ama bu binanın da yapımı için 1908'de Atina'dan ünlü bir mimar davet ediliyor. O mimar bir sene kadar projeyi yapıyor. 1909'da da inşaat başlıyor, üç sene kadar sürüyor. Ana binamız 1912'de bitiyor. Tabii biten kısmı ortadaki çekirdek. 1925'te yemekhane kısmı ilave ediliyor. 1932'de de tek katlı olarak spor salonu ve konferans salonu ilave edildi. Gelelim müzemize. Okulumuz savaştan sonra 1922 yılında ana binaya taşındığında "Erkek Lisesi" ismiyle eğitime başlıyor. Müze, o günkü okulun sınırları dışında.

1925 yılına gelindiğinde ana binada orta kısım ve lise eğitimi ortak olarak yapılırken müze binamız -Venizelos Köşkü- terk edilmiş olduğundan Millî Eğitim Bakanlığı müzeyi orta kısım için tahsis ediyor. 1920'li yıllarda belediyenin daveti üzerine Fransa'dan ünlü şehir plancısı Danger Kardeşler geliyor. İzmir'in bu yangın yerlerinin - fuarın, Kahramanlar'ın Alsancak'ın- yeni imar planını yapıyorlar. Ozaman da bu okulun sahası belirleniyor. 1920'li yılların sonuna doğru Behçet Uz, buradaki yangında kalan arsaların belediyeye satış iznini veriyor. Ve okulun da arazisi o planlarda 32 dönüme çıkıyor. Orada hazine metrekaresi 50 kuruştan olmak üzere Behçet Uz'dan alınıyor. Bu arada Behçet Uz da okulumuz mezunudur. Okulun sınırları büyüyor ve müze binası sınırların içinde kalıyor. Artık okulun malı oluyor. Uzun yıllar müdür lojmanı olarak kullanılıyor. Ancak zaman içerisinde de seksenli yıllara gelindiğinde artık bakımsızlıktan müdürler terk ediyor. Burası boş kalıyor, tabii bina uzun yıllar boş kalınca da çöküyor. Bu bina elden çıkınca öylece terk ediliyor. Restore edilmesi için teşebbüste bulunuyorlar ama tabii belediyeden yardım istiyorlar. O da olmayınca biz vakıf olarak 2007 senesinde müze binasının restorasyonunu yapalım, diye karar alıyoruz. Önce arkadaşlar başarabilir miyiz, dediler. Dedik ki başarırız. Bir mimar arkadaşımız var, Salih Seymen. Onunla konuştum; o, projeyi yaptı. Biz vakıf olarak zengin bir vakıf değiliz. Konak Belediyesi'nden yardım aldık. Hazırladığımız proje, kuruldan onay aldı. Ondan sonra iyi bildiğimiz ve yardımını esirgemeyecek olan mezunlarımızdan talepte bulunduk. Destek alarak yola çıktık. Devlet ihalesi gibi uygun şartlarda ihalesini yaptık, restorasyon yapıldı, bitti.

Bunları yaparken de biz hep devletimizle yazıştık. Biz vakıf olarak, her türlü şeyi bize ait olmak üzere, burayı yaptırmak istiyoruz, dedik. Millî Eğitim Bakanlığında da izin istiyoruz. Esas amacımız restorasyonu bitirdikten sonra binamızın okulun bir müzesi ve kitaplığı olarak hizmet vermesiydi. Çünkü böylesine bir okulun tarihinin sergilemesi gerekir diye düşündük. Bu sergilemeyi de yaparken okulun depolarında ve çeşitli yerlerinde bulduğumuz 1920'li, 1930'lu yıllardan kalma dolaplar vardı. Onların hepsini derledik, aslına uygun tamiratını yaptırarak, hepsine aynı renkte kaliteli bir şekilde boya attık ve müzemiz olacak binamıza yerleştirdik. Elde ettiğimiz malzemelerle müzemizin ilk açılışını 2012 senesinin Pilav Günü'nde yaptık. O zaman basında İzmir'de üç dört tane televizyon var. Bildiğiniz gibi gazeteler çıkıyor, çok ilgi ve talep gördü gazeteler tarafından. Millî Eğitim de İzmir'e gelen ünlü konuklarına -bakanlarını, oradan gelen görevlileri- illaki okulumuzu gezdiriyordu çünkü bu kadar kaliteli göstereceği ne başka bir okul var ne de böyle bir müze var. Bu müzeyi yaparken ben merak için tesadüfengezilerle Edirne Lisesi Müzesini, Kabataş Lisesi Müzesini, Ankara Atatürk Lisesi Müzesini gezdim. Millî Eğitim Bakanlığının kendi müzesi var, onu da gezdim. Şu anda Türkiye'nin en iyi eğitim müzesi burada, İzmir Atatürk Lisesinde. İstanbul'da tarihî okulların bir merkezi var, biz de ona dâhiliz. Hakikaten müzemiz çok zengin, çok kaliteli. Biz elimizden geldiğince ayakta tutmaya çalışıyoruz. Her gün de yenileniyor, bir şeyler ekleniyor. Bizim de bilgimiz araştırdıkça gelişiyor. Bu bütçenin yapılışı öyle oldu. Bizim bir arkadaşımız var, Nail Esmer. İAL'den mezundur. Onun babası İzmir'in ilk sahaflarındandı. Nail o zamanlar bu işe aşınaydı. Kendini geliştire geliştire bu konuda Türkiye'de bir numaraya yükseldi. 6 farklı Osmanlıcanın yazılarını okuyabilecek kabiliyette bir sahaftır. Nail'den bizim arşive girmesini rica ettik. Binlerce öğrencinin zarfı elden geçti. Yaptığı çok büyük bir çalışmaydı, yedi sekiz ay sürdü. 70.000 tane belge heyetten geçerek düzenlendi. Okulun arşivi şöyle düzenlenmiş: Birtakım kalın zarflar var. Kalın zarfların üzerinde de birer numara var. Örneğin 872 numarası, zarf açıldığında 872 numarasını kaç tane öğrenci aldıysa hepsi yazıyor. O öğrencilerin karneleri, ilkokul durumu, ilkokul karnesi, aldığı cezalar, velilerin yazdığı dilekçeler, kiloları, boyları, ortaokul karneleri... Böyle 70.000 tane belge elden geçti ve içlerinden burada sergilediğimiz malzemeler çıktı. Yeniden konseptleri değiştirdik, odaları ve yeni şekliyle 2017'de müzemiz bir kez daha açıldı. Sayın Valimiz Mustafa Toprak açtı, ikinci şekliyle çok zengin bir müze hâline geldi. 2012'de İzmir Büyükşehir Belediyesi "Tarihî Çevreye Saygı Ödülü" verdi okulumuza.

-Müzedeki genel olarak neler sergileniyor ve müzedeki en eski belge nedir?

Nail ile bu müzenin arşivine girdikten sonra hem buradan hem de Orta Doğu Teknik Üniversitesinden mezun olan arkadaşım Profesör Çınar Atay vardı, onunla iletişime geçtik. Yeniden düzenlememizde bu müzedeki odalara ayrı ayrı konseptler verdik. Binaya ilk girdiğinizde sağda kalan odada okulun tarihi gelişimi sergileniyor. Bu odada ilk binamızın ne zaman ve nereye taşındığı, eskiden binamızın nasıl olduğu, otuzlu ve kırklı yıllarda çok önemli olan askerlik dersinin nasıl alındığı gibi bilgiler anlatılıyor. Sonrasında, defterde kayıtlarını bulduğumuz gazilerimiz var. Bunlar çok kıymetli. Ben o kadar müze gezdim, buna rastlamadım.

Bizim şansımız, çocuklar çıktı. Bu çocuklar, Kurtuluş Savaşı başladığında 10. sınıfta olmalarına rağmen savaşa giden çocuklar. Savaşa gitmek için ayrılıyorlar ama savaş bittikten sonra çeşitli nedenlerden dolayı dönüp okullarını okuyamıyorlar. 1925 senesine girince dilekçe vermişler; demişler ki biz buradan ayrıldık, savaşa gittik, dönemedik. Peki, okuldan 10. sınıftan o tarihte ayrıldıklarına dair tasdiknamenin verilmesi niye önemli? Çünkü o yıllarda liseyi bitiren kaymakam oluyor, bitiremeyen müdür oluyor. Eğitim o kadar nadide bir şey, çok kıymetli. Ondan sonra o dilekçenin zarfında bunları bulunca onları da sergiledik. Toplu öğretmen fotoğrafları var. Eğitimin nasıl olduğuna dair defterler var, kitaplar var. Mesela 1902-1907 arası bir defter var. O defterde her sene lise birden lise ikiye geçmek için sene sonunda imtihana giriyor ve bu imtihanlarda senin kendi okulunun öğretmenleri görev alıyor. Diğer okullardan da mümeyyizler geliyor. Yani benim okulumda öğrencilerimize kıyak geçmeyelim, diye onlar da denetliyorlar. Önde gelen safha sırası gibi önde gelen büyüklerimizin Kurtuluş Savaşı'ndaki yapmış olduğu işlemleri anlatıyoruz. En başta bu Mustafa Necati okulumuzun çok önemli bir değeri. Oranın öğrencisi ve öğretmenidir Mustafa Necati. Yunanlılar İzmir'e çıkmadan bir gece önce İzmirli bütün öğrencilere bildiri dağıtıp şu an Varyant fakat eskiden Yahudi mezarlığı olan yerde büyük çoban ateşleri yakardı. Yunanlılara "Biz sizi bekliyoruz, haberdarız." mesajı veren Mustafa Necati, Yunanlılar İzmir'i işgal ettikten sonra Vasif Çınar'la beraber Balıkesir'e gidiyorlar. Genç yaşta Balıkesir'e gidip İzmir'e doğru dergi çıkartıyorlar. Gazete her gün yayınlanıyor ve savaştan halkı haberdar edip diri tutuyor. Savaş boyunca bir yandan da çarpışıyor. Vasif Çınar da bizim okulumuzun öğrencisi, öğretmeni ve aynı zamanda müdürlüğünü yapmış. O da sonradan Millî Eğitim Bakanı olmuş. Bu cumhuriyetin değerlerini Millî Eğitim'e yerleştiren adam ve 35 yaşında ölüyor. Atatürk'ün arkasından; erken öldü Mustafa, diye ağladı. Gözyaşı döktüğü tek adam. İçerde güzel bir resmi var. Ankara'da Millî Eğitim Bakanlığı'nın müzesine girişte de bu pencere kadar büyük fotoğrafı var. Ankara'ya yolunuz düşerse Maltepe'de hemen Millî Eğitim Bakanlığı'nın müzesi var, görürsünüz. Karşı odaya girdiğinizde de ulaşabildiğimiz kadarıyla okulumuzun milli sporcuları, atletleri, yüzücüleri sergileniyor.

1920'lerden kalan kupalar var. Bunlar daha önce ana binamızda sergileniyordu. Onların hepsini derledik, topladık, buraya aldık. Daha iyi bir koruma altına girdiler. O oda spora ve sporculara ayrılmış çünkü çok uzun yıllar Türkiye'de atletizm çok önemliydi. Mesela benim sınıfımda üç dört tane millî atlet arkadaşım vardı. 3 adım, tek adım, 100 metre ve 200 metre koşanlar çıktı millî takımında. Mutfak kısmına girdiğimizde kimya laboratuvarı malzemelerini sergiliyoruz. Bunların özelliği, bu okul 1922-1923 yıllarında buraya taşındıktan sonra savaştan çıkmış ülkenin Millî Eğitim Bakanlığı ciddi bir bütçe ayırarak önemli okullarda laboratuvarlar kurmuş. Orada gördüğünüz aletler 1920'li yıllara kadar dayanıyor. Fransa'dan, Almanya'dan, Rusya'dan onları getirmeleri eğitime verdikleri önemi gösteriyor. O ilk odada kimya ve biyoloji laboratuvarlarının eski fotoğrafları, onların amfi tiyatro şeklindeki laboratuvarları gösteriliyor. Oradan bir adım geçtikten sonra eski mutfakla ve banyo kısmında da binanın fizik laboratuvarının optik aletleri ve ölçü aletleri sergileniyor. Yukarı kata geldiğimizde ilk odada okulun eğitim geçmişiyile ilgili objeler sergileniyor. Bunlar karneler gibi belgeler, duvarda asılı diplomalar var. Eskiden lise diplomaları otuzlu kırklı yıllarda Ankara'da basılıp boş olarak gönderiliyor. Okullarda dolduruluyor ve onaylama-imzalama için tekrar Ankara'ya gönderiliyor. Lise diplomalarını bakan veya müsteşar imzalıyor. Vasif Çınar ekibiyle ilde kültür müdürlüğü yapıyor. Ondan sonra da Ankara'ya gidiyor. Orada da Kültür Bakanlığı, müsteşar, müsteşar yardımcılığı yapıyor. Rıdvan Nafiz'in imzaladığı diplomalar var. Orada onları da sergiliyoruz.

Lise diplomasını dediğim gibi bakanlık imzalıyor. İlkokul ve ortaokul diplomalarını da vali imzalıyor. İzmir'in efsane valilerinden Kazım Dirik'in imzaladığı ilkokul ve lise diplomaları var, onları da sergiliyoruz. Onun dışında, orada okullar arası kültürel faaliyetlerin belgelerini görüyoruz. Tiyatro, güzel kitap okuma, güzel şiir okuma, yabancı lisan hakkında makale okuma ile alakalı hafta sonları yarışmalar yapılırdı. Kız Lisesi gelirdi, biz giderdik. Cumhuriyet Kız Enstitüsü gelirdi, oraya giderdik. Tabii bu arada dediğim gibi atletizm önemli. Mesela liseler arası atletizm müsabakalarında stadyum yıkılırdı. Hava Harp Okulundan talepler gelir, kıyametler kopardı voleybol ve basketbol maçlarında. Oradaki konsept de bu şekilde. Onun yanındaki odaya geçtiğimizde, orada okulumuzun mezunlarından tarihe mâl olmuş ünlü büyüklerimiz var. İki tane başbakan var, bakanlar var, Millî Eğitim Bakanları var ama biz oradaki sergilerimizde ellili yıllara kadar geldik.

Bundan dolayı orada sergilenmeyen o kadar çok rektör, profesör, milletvekili, bakan var ki; biz ancak Cumhuriyet Dönemi'ndekileri sergileyebildik, ötekileri sergileyemedik. Biz mezunlarımızın içinde savaşa gidenleri, şehit olanları araştırırken gazilerimizi buradan bulduk ama okulumuzun şehitlerini bulabilmek ve onlara gazilik madalyası verilmesi için ben çok uğraştım. Önce bütün Türkiye'ye vereceklerdi fakat sonra Meclis vazgeçti bundan. Bizdeki savaşa giden şehitlerimizin tespitlerini yapamadık çünkü Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Çanakkale Savaşı'nda askeri cihetten gidenlerden çok daha fazla sivil halkın katılımı var. Bizden giden çocuklarımız sivil katılım olduğu ve askeri cihetten gitmedikleri için kayıtları yok. Şehit olmuşlar ama kayıtları yok. Ondan sonra bunu biz çok araştırdık. Nereden buluruz, nereye deriz diye. Ankara Genelkurmay Başkanlığına gittik.

Ankara'da Çankaya'ya doğru büyük bir askeri birliğin içerisinde Millî Savunma Bakanlığının arşiv dairesi var. Oraya gittim, böyle bir kayıt yok, bulamadık. Konya'da Necmettin Erbakan Üniversitesi Tarih Bölümünden bir profesör de bize akıl verdi, "İzmir'de bulamazsınız çünkü İzmir ciddi bir işgal gördü. Ne askeri arşivler ne okulların arşivleri ne de Millî Eğitim'in arşivleri kaldı; hepsi yağmalandı." dedi. Şimdi hakkaniyetle bakarsak Kurtuluş Savaşı'nda Anadolu topyekûn savaşıyor ama en büyük mezalim Yunanlıların yaptığı mezalim. Yani İzmir, Uşak, Aydın, Afyon, Kütahya, Bursa; o bölgeler Yunan işgalinde çok zulüm gördü, çok eziyet çekti. İstanbul'da 3500 tane İngiliz askeri var. İngilizler komutan olduğu için Fransızlar onlara kızgın, erkenden ayrılıp gidiyorlar zaten. O nedenle İzmir'de de buna dair hiçbir şeyi bulamadık. Aile ve Sosyal Yardım Bakanlığının İl Müdürlüğüne gittik. Orada birisine anlattık derdimizi. "Ben size İzmir'in tarih boyunca girdiği savaşlardaki şehitlerin listesini vereyim." dedi. Ama bunlar da askeri cihetten gidenler, tabii orada da siviller yok. Yani neden yok? Çanakkale'ye bakıyorsun, 2200 civarında İzmirli şehit var. Yahu mümkün mü? Çoğu sivil gittiği için kayıtlara geçmiyor ama bu askerin tuttuğu kayıta çocuğun ana adı, baba adı, doğum yeri, cephede mi öldü, hastaneye kaldırılırken mi öldü, taburcu edildikten sonra mı öldü; bütün kayıtları var ama sivilden gidenler yok. Aynı şekilde Kurtuluş Savaşı'nı inceledik. Mesela İzmir'den Kurtuluş Savaşı'nda 1202 tane şehit var, mümkün mü? Bu kadar az olamaz. Kayıt yok çünkü. Bir tek Yunanlıların işgalinin ilk günlerinde İzmir halkı merakla Pasaport'a gidiyor. Yunanlı gemileri seyrederken içlerinden biri ateş ediyor gemiye doğru. Orada Yunanlılar bir yayılım ateşi açıyor, Kordon Oteli ve Pasaport İskelesi'nin arasında 350 kişi bir anda ölüyor. Bizim Çınar atardı, onların kartpostalları var. Brezilya'dan buldu, internetten satın aldı. Onların at arabalarıyla yüklenişleri var. Dolayısıyla sivil cepheden gidip de rahmetli olanları bulamıyoruz.

-Çok teşekkür ederiz, emeğinize sağlık. Çok değerli bilgiler bizim için.

Ne demek! Bu bilgiler ne zaman değerli olur biliyor musunuz? Siz okulunuza ilgi gösterir de arkadaşlarınızı da buraya getirip burayı gezdirerseniz, okuldan çıktıktan sonra da peşini bırakmazsanız; o zaman bunlar bir işe yarar. Zaten bırakmayacağınızı da düşünüyorum.

DOĞADA

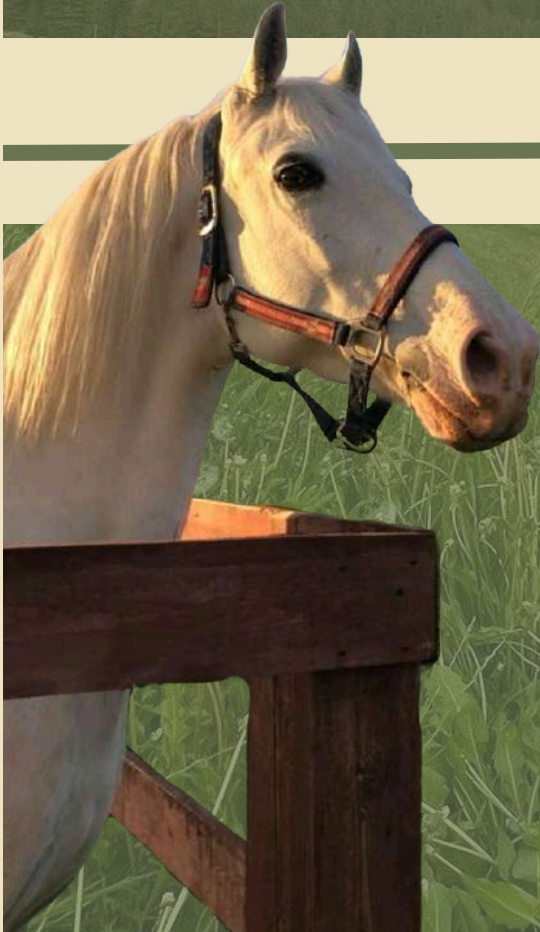
KUĞULAR

Kuğular, aşkın en zarif simgesidir. Eşlerine olan bağlılıkları, iletişimleri ve birbirleriyle senkronize bir yaşam sürmelerinden dolayı aşkı temsil ederler. Aşkın kırılganlığının farkındaymış gibi bir incelik taşırlar. Kuğuların en çok bilinen sevgi gösterileri, boyunlarıyla oluşturdukları ve aralarındaki bağı kuvvetlendirmek amacıyla sergiledikleri kalp figürüdür. Birbirlerine sadık olan kuğular, gölde yüzerken bile bir uyuma sahiptirler; senkronize hareket ederler. Eşlerini böylesine değerli görmelerinin yanında aile hayatlarını da önemserler. Yavrularını büyütürken ve korurken hep iş birliği içinde hareket ederler. Kuğular en sadık hayvanlardan biri olmalarıyla bilinirler. Çoğu kuğu türü tek eşlidir ve eşleri öldükten sonra onların yokluğuna dayanamayarak ölürlür. Birbirlerine olan sadakatleri, insanlara sevgi ve bağlılık konularında ilham olur. Kuğuların birbirlerine tek bir kelime etmeden sevgilerini gösterebilmeleri "Gerçek sevgi sözlerle değil, davranışlarla hissettirilir. Sevildiğini duymak, sevildiğini hissetmek için yeterli değildir." düşüncesine somut bir örnektir. Doğaya bakıp görebileceğiniz en zarif sevgidir kuğuların sevgisi.

ATLAR

Kimi zaman gücün, kimi zaman asaletin, kimi zaman da özgürlüğün simgesidir atlar. Kendileriyle ilgilenen insanlara ve çevrelerindeki diğer atlara karşı besledikleri büyük sevgiyi hareketleriyle gösterirler. Birbirlerini gördüklerinde kişneyerek selamlaşırlar; bu, aynı zamanda bir sevinç gösterisidir. Birbirlerinin ulaşılması güç yerlerini -sırtları ve boyunları gibi- temizler ve kaşırlar. Bu hareket, kendi aralarında takdir ettikleri hoş bir davranıştır. Atların bu özellikleri diğer hayvanlarla benzerlik gösterir ancak kendilerine özgü bir alışkanlıkları da vardır: Sarılmak, birbirlerine yaslanmak... Atlar, fiziksel yapıları gereği sınırlı oranda birbirlerine yaklaşabilirler. Buna rağmen boyunlarını birbirlerine dayarlar, burun buruna dururlar ve hatta bazen bu pozisyonda uyurlar. Eğer iki atı bu şekilde gördüyseniz katılacaksınız ki onlar bu hâlde, sevgileriyle bir tablo gibi görünürler. Tarihte her zaman kahramanlığı, cesareti, zaferi temsil eden bu eşsiz hayvanlar aslında sevmeyi çok iyi bilen, sevgilerini ve saygılarını her zaman gösteren örnek alınası bir türdür.

SEVGİ

AŞK KUŞLARI

Aşk kuşları, diğer adıyla sevda papağanı, isimlerinden de anlaşılacağı üzere aşkı temsil eden figürlerden biridir. Aşk kuşlarının sevgi dili çoğunlukla temasa dayanır. Sürekli birbirine sarılan, yan yana duran, gagalarıyla birbirlerini okşayan bu kuşlar için eşlerinden ayrı kalmak çok zordur. Hep birlikte olmak isterler sevdikleriyle, olmadıklarında ise üzülürler. Eşlerine sıkı bağlarla bağlanan sevda papağanları sevdiklerini paylaşmak istemezler, kıskanırlar. Sevdiklerini kıskandıklarında ilgiyi kendilerine çekmenin yollarını ararlar. Aşk kuşları, sesleri sayesinde iletişim kurarlar. Sevdiklerine tatlı ötüşler, neşeli sesler sunarak onlara verdikleri değeri gösterirler. Ayrıca eşleriyle birlikte oyunlar oynayarak ve hareketli davranışlar sergileyerek birbirlerine olan bağlılıklarını artırırlar. İsimleriyle bile sevgiyi temsil eden aşk kuşları, tek eşliliğe ve bağlılığa güzel bir örnektir.

DENİZ SAMURLARI

Sevimlilikleriyle bilinen su canlıları olan deniz samurları, güçlü sosyal becerileriyle dikkat çekerler. Uyurken eşlerinin ve yavrularının ellerini tutmalarıyla bilinirler. Bu hareketleri sayesinde akıntılara kapılmaktan kurtulurlar ve birbirlerine olan güvenlerini gösterirler. Deniz samurları her işlerini eşleriyle yaparlar. Birlikte yemek ararlar, birlikte oyun oynarlar ve birlikte dinlenirler. Su samurları, tek eşi ebeveynler ve yavrularından oluşan aile grupları olarak yaşarlar. Anne deniz samurlarının yavrularına olan sevgileri de bahsedilmeye değer bir güzelliğe sahiptir. Yavrularına zarar gelmemesi için onları sırtlarında taşırlar, suyun üzerinde kalabilmeleri için yosunlara sararlar. Bu sevimli aileler, birbirlerine bakım yaparak tüyleri temiz ve sağlıklı tutarlar. Sosyallikleriyle öne çıkan bu hayvanlar, eşleriyle su altında kovalamaca oyunları ve dalış yarışları gibi oyunlar oynarlar. Bu oyunlar sayesinde aralarındaki bağı güçlendirirler. Sevgi dolu hareketleriyle birlikte yalnızca sevimli ve sosyal hayvanlar değil, aynı zamanda derin bağlar kurabilen canlılar olduklarını gözler önüne seren deniz samurları sevginin tatlı temsilcileridir.

Nilüfer & Seyhan Kaya

ile hasb'ial

-İlk olarak bize kendinizi tanıtabilir misiniz?

Seyhan Kaya:

-Merhaba, ben İzmir Atatürk Lisesi Fizik Öğretmeni Seyhan Kaya. Öğretmenlik yapmaya 1989 yılında Mersin'de başladım. 2001 yılından beri İzmir Atatürk Lisesinde çalışıyorum. Bunca yıldır okulumuzda bulunmaktan, sizin gibi kıymetli öğrencilerim olmasından, öğretmenlik mesleğini yapmaktan mutluyum.

Nilüfer Kaya:

-Merhaba, ben İzmir Atatürk Lisesi Biyoloji Öğretmeni Nilüfer Üzel Kaya. Mesleğime, 1995 yılında Rize'de başladım. 24 yıldır da İzmir Atatürk Lisesinde çalışıyorum. Böyle kıymetli bir okulda uzun yıllardır görev yapıyor olmaktan ve İzmir Atatürk Lisesi ailesinde yer almaktan dolayı mutluyum. Sizin gibi değerli öğrencilerle bir arada olmak bizler için çok gurur verici.

-Tanışma ve evlenmeye karar verme süreciniz ile ilgili ne söylemek istersiniz?

Seyhan Kaya:

-Eşimle tanışmamın bir zaman akışı, hayat getirisi olduğunu düşünüyorum. Bir araya gelmemizin yaşanmışlıkların bir sonucu olduğunu söyleyebilirim.

Nilüfer Kaya:

-Seyhan Hoca'nızın da söylediği gibi, yaşam tecrübelerimiz bizi bir araya getirdi. Biraz da kadere bırakmak lazım.

-Birlikte çalışmanın olumlu veya olumsuz yönleri var mı?

Seyhan Kaya:

-Birlikte okula gelmek veya okuldan beraber dönmek, denk geldiğinde beraber yemek yemek... Kısacası, bir arada olmak gerçekten güzel bir şey. Aynı okulda beraber çalışmanın bana göre hiçbir dezavantajı yok.

Nilüfer Kaya:

-Benim için de birlikte çalışmak çok güzel bir deneyim. Açıkçası şu ana kadar hiçbir dezavantajını görmedim. Her şeyden önce eşim, benim çok iyi bir iş arkadaşı. Okulda beraber çalışıyor olmak, okul dışındaki hayatımızda birbirimizi daha kolay anlamamızı sağlıyor.

-Ortak öğrencilerinizin olması nasıl bir duygu?

Nilüfer Kaya:

-Özellikle mezuniyetten sonra öğrencilerimizle karşılaşmamız, bir araya gelmemiz ayrı bir keyif veriyor. İkimizi de tanımaları, sohbetlerimizi hem kolaylaştırıyor hem de renklendiriyor.

Seyhan Kaya:

-Aslında çok daha fazla ortak anı biriktirmiş oluyoruz

-Bu ayki tamamız sevgi olduğu için sormak istediğimiz bir soru var: Sizce sevgi nedir? Aşk nedir?

Nilüfer Kaya:

-Çok klasik bir cevap belki ama aşk, kısa süren geçici bir duygu durum değişikliği. Önemli olan bu duygunun kalıcı sevgi, güven ve sadakate evrilmesi.

Seyhan Kaya:

-Ben bu soruya bir şiirle cevap vermek istiyorum.

Sebepsiz sevmektir aşk.

Nedeni olmadan bağlanmak birine...

Gözlerine baktığında erimektir içten içe.

Ellerini tuttuğunda titremektir tüm benliğimle.

"Hatta sarılamamaktır utançtan,

Çünkü utanmaktır sevmek aslında".

-Can Yücel

Kısacası sebepsiz sevmektir aşk, diyorum.

-Daha önce okulda yaşadığınız ve unutamadığınız bir anınız var mı?

Seyhan Kaya:

-Okulumuza geldiğim ilk yıllarda ortak sınav sistemi henüz yokken, her öğretmen kendi sınavlarını hazırlardı. O dönemde benim elimde Osmanlıca optik soruları vardı. Ben de bu soruları sorabilmek için bir bahane arıyorum, sınıfta ders anlatırken, usulen kızacak bir şey buldum. Bu bahaneyle iki hafta sonra çarşamba günü fizik sınavı var, dedim. Aslında iki hafta sonra o gün 1 Nisan'dı. Öğrencilerim hemen fark ederek "Hocam o gün 1 Nisan, şaka yapıyorsunuz bize!" dediler. Ben de "Size ne zaman şaka yaptım?" deyip özellikle ayarlamadığımı, o gün gerçekten sınav yapacağımı söyledim. Hazırladığım sınavda test sorularından başka bir tane de Osmanlıca soruyu sınava ekledim.

Sınavda bir "Min markaz almurat almuqeara*..." diye başlayan Osmanlıca yazılmış soruyla karşılaşınca öğrenciler şaşkınlıkla tabii. Kimisi soruyu gerçekten anlayıp doğru cevaplamış, kimisi "Hoca Efendi, siz de bilirsiniz ki..." diye başlayan yazılarla cevaplar vermiş, kimisi de şiir yazmış. Tabii ki 1 Nisan şakası yaptığımı söyledim, gülüştük. Tam bitti derken aynı sınıftan iki öğrenci, "Hocam şakanız çok hoşumuza gitti, sınav da güzeldi." deyip bana kakaolu ve içi krema dolulu bisküvi ikram etti. Ben de çocuklara teşekkür ettim. Ama yemedim. Yanımdan o sırada geçen öğretmen arkadaşşıma ikram etmelerini söyledim. O da aldı afiyetle yedi. Hatta çok güzelmiş deyip ikinciyi istedi. Ancak çocuklar şaşkınlıkla. Ben de çocuklara bakıp "Ne oldu?" dedim. Meğer kremalı bisküvinin içindeki kremayı çıkarıp yerine diş macunu koymuşlar. Bisküviyi yiyen öğretmenimizin bunu nasıl fark edemediğine ve ikinciyi istemesine şaşırılmıştık ve hep birlikte çok gülmüştük.

Nilüfer Kaya:

-Ben her yıl 10. sınıflarda eşeysiz üreme çeşitlerinden tomurcuklanma ile üreme konusunda hamur mayalama ile ilgili performans ödevi veririm. Yapım aşamasında video çekmelerini ve rapor yazmalarını isterim. Yine bu ödevi verdiğim bir yıl, ödevi verdikten bir gün sonra veli toplantısı vardı. Velimizin biri veli toplantısında söz aldı ve bana "Hocam çok zor bir ödev vermişsiniz. Ben hayatımda hiç hamur mayalamadım. Nasıl yapılacağını da bilmiyorum." dedi. Ben de sakince "Hanımefendi ben ödevi size vermedim, çocuğunuza verdim. Onlara da nasıl yapılacağını detaylıca anlattım. Çok güzel bir ürün ortaya çıkacağına eminim. Endişelenmeyin." dedim. Ödev teslim zamanı geldiğinde, tüm öğrenciler bana bizzat kendilerinin yaptığını kanıtlayan videoları göndermiş ve raporlarını vermişlerdi. Annesi endişelenen öğrencim de gayet güzel bir poğaça yapıp getirmişti. Bir hafta sonra, annesi okula beni ziyarete geldi. Bana kendi yaptığı ve ilk kez denediği ekmeğini getirmiş, tattırmak için. Ve dedi ki "Hocam sizin ve oğlum sayesinde bu yaşımda hamur mayaladım. Çok da keyif aldım. Bundan sonra da deneyip kulaklarınızı çınlatacağım. Çok teşekkür ederim." Bu ziyaret benim de çok hoşuma gitmişti.

-Bir tane de ortak anınızdan bahsedebilir misiniz?

Seyhan Kaya:

-Tabii ki. Nilüfer Hoca'nızla çok nadir aynı sınıfların fizik ve biyoloji öğretmenleri olarak denk geliriz. Aynı sınıfın derslerine girdiğimiz bir yıl, sabah kantinde ben çay alıyordum. Nilüfer Hoca'nız simit alacaktı. Hocanızın etrafına o sınıftan bir grup öğrenci toplandı ve erkek öğrencilerden biri "Hocam çok şık olmuşsunuz bugün." dedi. Ben de şakasına "Kim o benim karıma güzel diyen?" diye seslendim. Öğrencilere sesimin ulaşmasıyla onların kaybolması bir oldu. Ben sonra "Kimdi o? Bulun onu bana, getirin." demeye başladım. Kimseden ses çıkmadı tabii. Bir gün Nilüfer Hoca'nız dersinde, amino asitler arasında peptit bağın nasıl kurulduğunu anlatacak. Birkaç gönüllü öğrencinin tahtaya çıkıp öğretmeninizle el ele tutuşması gerekmiş. Gönüllülerden biri de Mehmet. Mehmet parmak kaldırınca sınıftakiler "Ooo Mehmet, yürek mi yedin? Emin misin?" Seyhan Hoca'yı unuttun galiba!" diye uyarılmışlar. Mehmet de hem çok heyecanlı hem de mahcup bir çocuktü. Başlamış "Ne var ya? Her şey eğitim için." diye söylenmeye. Sonra öğrenciler tahtaya kalkmış. Mehmet de Nilüfer Hoca'nız ve kız öğrencilerle el ele tutuşmuş. Hocanız konu anlatıyor, sınıftakiler durur mu? Hemen fotoğraf çekmişler, sonra bana gösterdiler. Sonraki dersimizde Mehmet'i çağırdım yanıma, "Böyle şey mi olur Mehmet, nasıl yaparsın sen bunu?" dedim. Mehmet de sürekli "Hocam ben bir şey yapmadım, eğitim için her şey." diyor. Sonrasında, bunların bir şaka olduğunu konuştuk tabii. Güldük, eğlendik. Ortak öğrencilerimizle böyle pek çok hoş anımız var.

Kıymetli öğretmenlerimiz Nilüfer Kaya ve Seyhan Kaya'ya teşekkür ediyoruz.

AYIN YARIŞMASI

-Sevgi-

GÜZEL ANNE İLE GÜZEL KIZI

Bir varmış, bir yokmuş. Güneş doğarken, deniz dalgalanırken çok güzel bir annenin çok güzel bir kızı olmuş. Bebek tıpkı bir yavru kedi gibi ağlarken annesi farkına varamamış. Uyumuş uyanmış, onu kucağına almış; onu ne olursa olsun seveceğine dair bir söz vermiş. Tereddütlü, düşünceli...

Küçük ve neşeli adımlarla dolu aylar, yıllar sonra sıcak bir bayram gününde tüm aile mutluyken çocuk düşüp başını çarpmasın mı? Anne ağlayan, acı çeken kızı için endişeli; aile şaşkın. Koştur koştur hastaneye gitmişler. Doktorlar kaşına dikiş atmışlar. Her gün yarasını iyileştirmek için daha çok çabalamış annesi, her seferinde gözleri dolu dolu. "Ağlama anne. Bak, canım acımıyor ki!" diye teselli vermeye çalışan çocuk bilemezmiş ki sevdiği birinin başına bir şey gelmesinin acısını. Belki canı acımıyormuş artık, belki çoktan geçmiş ama sadece canından çok sevdiği kızının eski bir yarasının olduğunu bilmek bile dayanılmaz bir hüznü anne için. Gerçek sevgi buymuş işte, sevdiği insanın olmayan acısı için gözyaşı dökmek. Anne biraz da kendini suçluyormuş, daha iyi sarabilir miydi kanatlarıyla evladını diye. Hiçbir suçu yokmuş aslında, hatta elinden gelenin fazlasını yapıyormuş onun için ama nafile. Bir annenin yüreği ne yaparsa yapsın rahat edemezmiş çünkü, korkuyla büyütürmüş çocuğunu. Çocuğuna zarar gelmesi en büyük korkusu olurmuş.

Zaman akıp gidiyormuş. Küçük kız bazen kırılırmış, bazen istenmezmiş, bazen de mutsuzmuş. Ama yanında annesi olduğu için tüm kırgınlıkların üstesinden gelmeyi başarmış. Onun yanında en değerlisi, annesi varmış her zaman. Ona kimsenin sevginin ne olduğunu göstermediği zamanlarda o öğretmiş sevmeyi, sevilmeyi. Değerinin farkına varamış annesi. Kendi içindeki ağaçlar solarken onun başını okşamış. Çünkü onu kendinden çok severmiş, kendinden daha anlamlı görürmüş. Anne, kızı eksik hissetmesin, üzgün olmasın diye uğraşıp dururmuş. Başarırmış da. Kız, annesinden hiçbir zaman yılmamayı ve her zaman güçlü olmayı, özgüvenini kimsenin yıkmasına izin vermemeyi öğrenebilmiş. Annesi onu en iyi yetiştirilebilecek şekilde yetiştirmiş, en iyi sevebilecek şekilde sevmiş.

Aylar ve yıllar böylece geçip gitmiş. Kız, büyümüş de büyümüş... Genç kız olmuş artık, tıpkı bir prenses gibi. Ama hayat her zaman tatlı değil, bazen de yollar dikenli. Annesi bazılarını bilirmiş olanların, bazılarında bihabermiş. Anne ne oluyor ne bitiyor anlamazmış belki ama evladının kalbinin kırıklarını hep hissedermiş. Ne kadar merak etse de hiçbir şey sormadan sadece sarılırmış ona. Sımsıkı, hiç bırakmadan... Hiçbir öğüt veremezmiş ama sürekli yanında olurmuş, ne kadar uzak olsalar da.

Gerçek sevgi buymuş işte. Sevdiğinin hislerini gözlerinden okumak, onun yerine üzülme, onun iyi olması için elinden gelenin fazlasını yapmakmış. Fedakarlıkmış sevgi. Kendini düşünmeden sevdiğin için harekete geçmekmiş. Gün gelmiş tüm sorunlar çözülmüş, tüm olaylar unutulmuş.

Yaralar kapanmış, sızlamalar durmuş. Geriye sadece saf sevgi ve mutluluk kalmış. Gökten üç elma düşmüş. Biri anne ve kıza, biri sevginin gücünü anlayanlara, biri de bu masalı dinleyenlere...

Atemel

Irmak Arı

Hazırlık-C

SEVGİ TEMALİ MASAL
YARIŞMASI BİRİNCİSİ

HANGİ

İAL KEDİSİN?

1 Seni sınırlendiren bir durum olunca ilk tepkin nasıl olur?

- A) Çevremdeki insanları kırabilirim. B) Çok fazla tepki vermem, akışına bırakırım. C) Durumu konuşarak halletmeye çalışırım. D) Arkadaşlarıma anlatır ve onların fikirlerini alırım.

2 Aşağıdaki içecekler arasından en sevdiğin hangisi?

- A) Kola B) Su C) Meyve suyu D) Soda

3 Hayatında sadece bir ders işleyecek olsaydın bu hangi ders olurdu?

- A) Matematik B) Tarih C) Edebiyat D) Coğrafya

4 Bir insana karşı bir hata yaptığınızı fark ettiğinizde ne yaparsınız?

- A) Onun bana yaptığı hataları kendime hatırlatırım. B) Olayları oluruna bırakırım. C) Uzlaşmacı bir yaklaşım benimserim. D) Gönlünü almak için onunla zaman geçiririm.

5 Arkadaşların seni nasıl tanımlar?

- A) Agresif B) Sakin C) Neşeli D) Sosyal

6 Hangi tür kitaplar daha çok ilgini çeker?

- A) Felsefi kitaplar B) Şiir kitapları C) Romanlar D) Seyahatnameler

7 Hasb'İAL' in şimdiye kadar çıkan en sevdiğin sayısı hangisi?

- A) Ekim B) Kasım C) Aralık D) Ocak

HANGİ

İAL KEDİSİSİN ?

Eğer cevaplarının çoğu "A" şıklı ise sen "**Sinirli Kedi**"sin!

Sinirli kedi İAL' in en kendini sevdirmeyen kedisi olabilir. Kendisine yaklaşan insanları tırmalamak ve üzerlerine atlamak gibi hobileri var. Senin de büyük ihtimalle öfke ve insanlarla iletişim problemlerin var. Kendine sosyalleşebileceğin ve insanları daha rahat tanıyabileceğin ortamlar yarat. Bu ortamlarda bulunmak sana ve çevrendekilere iyi gelecek.

Eğer cevaplarının çoğu "B" şıklı ise sen "**Uyuşuk Kedi**"sin!

Uyuşuk kediyi genellikle Çukur Bahçe'de uyurken ya da diğer kedileri uzandığı yerden seyre dalmışken görebilirsiniz. Kendisine yaklaşan insanları pek umursamaz ve olduğu yerde uzanmaya devam eder. Senin de uyuşuk kedi gibi çoğu şeye tepki göstermeden yaşadığın olayları olurluna bırakmak gibi özelliklerin var. Arada sırada konfor alanının dışına çıkmak gerektiğini unutmamalısın.

Eğer cevaplarının çoğu "C" şıklı ise sen "**Sempatik Kedi**"sin!

Sempatik kedi kendini İAL öğrencilerine sevdirmeyi ve onların kucağında uyumayı çok sever. Genelde yemekhane önünde öğrencilere tatlı tatlı bakarken onu görebilirsiniz. Aynı sempatik kedi gibisen de etrafına oldukça pozitif bir enerji yayıyorsun. İnsanlarla iletişim becerilerin oldukça gelişmiş ve yalnız kalmaktan fazla hoşlanmıyorsun.

Eğer cevaplarının çoğu "D" şıklı ise sen "**Sosyal Kedi**"sin!

Sosyal kediyi Çukur Bahçe'nin her köşesinde, diğer kedilerle birlikte oynarken görebilirsiniz. Yanına yaklaşan herkesin etrafında dönüp dolanan, hep eğlenmek isteyen bir kedi. Sen de sosyalleşmeyi ve arkadaşlarınla zaman geçirmeyi çok seviyorsun. Bir adım atmadan önce çevrendeki insanlara danışıyor ve onların fikirlerine oldukça önem veriyorsun.

SON SÖZ

Dergimizin 5. sayısıyla karşınızdayız. Giderek çoğalıyor olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Bu, hem sayı olarak büyümek hem de ulaştığımız kitle olarak artmak anlamına geliyor. Bu ayın yarışmasına başka şehirlerden de katılım oldu, mesela Adana'dan. Türkiye'nin çeşitli yerlerinden gelen sevgi temalı masallar bizi çok mutlu etti. Büyüyoruz; sevgiyle, emekle...

Şubat ayının temasını "SEVGİ" olarak belirlemiştik. TDK'ye göre sevgi, "insanı bir şeye veya bir kimseye karşı yakın ilgi ve bağlılık göstermeye yönelten duygu, muhabbet" demek. Duyguların en kapsayıcı olanı ve en özeli. Olumsuzlukları olumluya çeviren, her kalbi yumuşatan, acıyı bal eyleyen, bütün kapıları açan, sorunları çözen ve hatta savaşları bitiren duygu; sevgi.

Tabii sevginin de bencil olmayanını kastediyoruz. Egoya yenik düşmeyen, karşılıksız, saf sevgi ancak güzellikleri getirebilir. Diğer türlü, sevgiye çamur bulaşmıştır. O leke temizlenmeden gerçek sevgiye ulaşılamaz.

Bazen bir çocuk yüreği sevgiyle karşılar sizi, bazen bir kedinin bakışı içinize işler, bazen bir taşın yarığında boynunu uzatıvermiş çiçek gülümsetir yüzünüzü, bazen dost sohbeti ısıtır kalbinizi, kimi zaman da yudumladığınız sıcak çay.

İşin sırrı; basit düşünmek, kötülöklere yol vermek ve o sıcak duyguya sarılmak...

...

... ve sevgiyi,

yeni doğmuş tüm bebeklerin yüreğine yazmak isterdim
onlarla birlikte büyüsün, bütün dünyayı sarsın diye...

Semra MANSUROĞLU

